

Organ al Comitetului Central al P.M.R.

Anul XXXII Nr. 5957

Joi 18 iulie 1963

6 PAGINI — 30 BANI

Largă extindere procedeele tehnologice moderne în schelele petroliere!

În cadrul dezvoltării în ritm susținut a economiei noastre naționale în perioada planului de 6 ani, colectivul de muncitori și tehnicienii din sectoarele de foraj și extracție a țiteiului le revin sarcini de mare însemnătate. Îndeplinirea acestor sarcini este strâns legată de aplicarea pe scară tot mai largă, în schelele petroliere, a metodelor tehnologice avansate.

Pe șantierele întreprinderilor de foraj din țară s-au extins în ultimii trei ani metode moderne de săpare a sondelor. Forajul cu turbina se aplică azi în toate regiunile petroliere. Muncitorii și tehnicienii din acest sector s-au convins prin propria experiență de avantajele economice ale acestei metode: o viteză de înaintare de 1,5-2 ori mai mare, o productivitate a muncii sporită cu 20-25 la sută și o reducere a prețului de cost cu 15-20 la sută față de forajul cu masa rotativă.

Pentru anul în curs este prevăzut ca 60 la sută din totalul metrilor foraj să se realizeze cu turbina. În primul semestru, 56,6 la sută din volumul metrilor săpați s-au forat astfel. Merită relevată realizările deosebite obținute în acest domeniu de colectivele trusturilor de foraj Moinești, Tg. Jiu, Pitești. Este de remarcă faptul că, prin extinderea largă a forajului cu turbina, sondații din regiunea Oltenia au realizat în acest an — față de 1959 când au folosit pentru prima dată această metodă — viteze de lucru sporite cu aproape 50 la sută, realizând pe această bază o productivitate a muncii cu 33 la sută mai mare. În curs de extindere — și aplicat cu bune rezultate la trusturile de foraj Ploiești și Pitești — este și forajul cu electroburău.

Fără îndoială, rezultatele în domeniul extinderii forajului cu turbina puteau fi și mai mari dacă conducerea întreprinderilor de foraj Ploiești și cea a sectorului de foraj Moreni s-ar fi ocupat mai perseverent de această problemă. Este nevoie ca ministerul nostru să sprijine mai larg colectivele unităților de foraj în vederea realizării și depășirii, în semestrul II, a sarcinilor anuale privind extinderea forajului cu turbina.

O soluție nouă de mărire a vitezelor de lucru la sonde, prin reducerea timpului auxiliar productiv (timpul de manevră a garniturii de prăjini) — și deci de creștere a productivității muncii la forajul sondelor — o constituie mecanizarea operărilor de introducere-extragere a garniturii de foraj cu ajutorul cîștilor și penelor acționate pneumatic, al dispozitivelor de slăbire a pașilor etc. Ca urmare a folosirii acestor dispozitive, la trusturile de foraj Moinești, Tg. Jiu și Pitești s-au obținut, în ultima vreme, importanțe creșteri ale vitezelor de extragere-introducere a garniturilor de prăjini la sondele experimentale.

Sint însă unități de foraj unde nu au fost puse încă în funcțiune astfel de dispozitive, sau unde acest lucru s-a făcut cu mare întârziere. Conducerea acestor unități sint datorate să urmeze aplicarea acestor dispozitive în schelele de foraj.

Experimentarea sapei cu role, ca și compararea forajului realizat cu diferite viteze de rotație a acestor

toră ne-au dovedit că în domeniul construcției de sape cu role mai sint de rezolvat o serie de probleme privind creșterea capacității lor de lucru, îndeosebi prin îmbunătățirea calității rulmenților. Practica a dovedit că este necesară o extindere a actualei game de sape cu role, prin introducerea de diametre cu pondere mare de utilizare și de profile intermediare — cum sint sapele pentru terenurile foarte moi, moi spre mediu, mediu spre tare și foarte tari.

Pe baza constatărilor de pînă acum, considerăm că actualul mod de asimilare a produselor noi — mă refer la cele destinate industriei petroliere — ar putea fi mult îmbunătățit printr-o mai strînsă legătură între concepție și producție. Pentru asimilarea produselor noi, Ministerul Metalurgiei și Construcțiilor și Mașini a organizat o grupă restrînsă de specialiști care, în strînsă colaborare cu serviciul de utilaje noi din ministerul nostru urmăresc comportarea și eficiența noilor instalații și utilaje în curs de asimilare. Rezultatele obținute pledează ca această experiență să fie extinsă.

Mari progrese s-au făcut în ultimii ani în domeniul promovării metodelor tehnologice moderne și în sectorul de extracție. Mergînd pe calea indicată de Directivele Congresului al III-lea al P.M.R., la cea mai mare parte din schele s-au extins procesele de recuperare secundară, de menținere a presiunii și alte metode, în vederea creșterii procentului de recuperare a țiteiului din zăcăminte. Este edificator următorul exemplu: prin aplicarea pe scară largă în toate schelele Trustului de foraj-extracție Ploiești a procedeele de recuperare secundară și de menținere a presiunii, se obține lunar un plus de producție egal cu producția întregului trust pe timp de 3 zile.

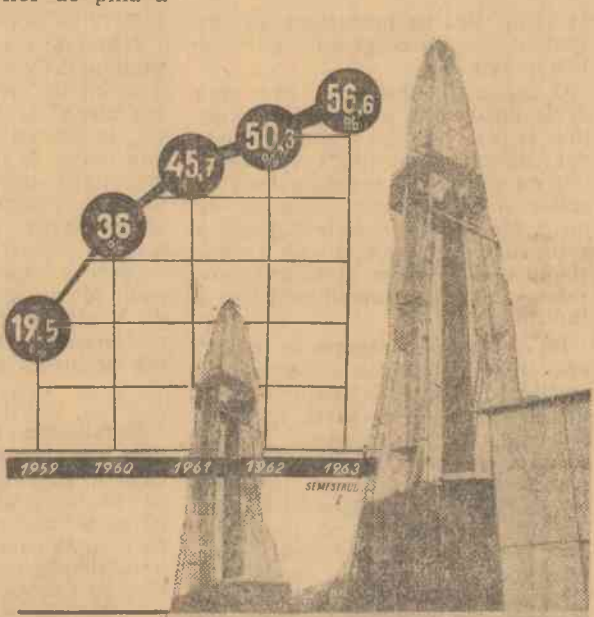
Practica a dovedit că una din cele mai eficiente metode pentru ridicarea factorului de recuperare a țiteiului din zăcăminte este injecția de fluide în strat. Ca urmare a extinderii acestui procedeu, producția de țitei obținută suplimentar anual reprezintă, în medie, 8 la sută din producția țării. O bună experiență în aplicarea proceselor de injecție au dobîndit sondații din schelele Tîceni. Aici, apa sărată, provenită din sondele de extracție odată cu exploatarea țiteiului, este întrebunătățită după purificare pentru injecția

Ing. ION NICULESCU Laureat al Premiului de Stat, director tehnic în Ministerul Industriei Petrolului și Chimiei

(Continuare în pag. II-a)

Fontă peste plan

CALAN (coresp. „Scînteii”). La uzinele „Victoria”-Calan s-au aplicat anul acesta numeroase măsuri tehnico-organizatorice în scopul sporirii producției de fontă. În primăvară, furnalul nr. 2 a fost refăcut și modernizat. Procesul tehnologic a fost perfecționat prin dozarea și încălzirea corespunzătoare a șarjelor în furnal, prin ridicarea temperaturii aerului suflat și intensificarea procesului de topire. Măsurile aplicate și-au dovedit din plin eficiența. Echipajele de furnaliști, printre care cele conduse de Ion Stăniloiu, Paraon Toma și Ion Blai, au încheiat planul pe semestrul I cu trei zile mai devreme. Pînă în prezent, furnaliștii de la Calan au înscris pe graficul întrecerii sarcinilor 1500 tone de fontă date peste aproape de plan.

Extinderea forajului cu turbina în procente față de volumul total al metrilor forajți

TOATE LUCRĂRILE AGRICOLE DE VARĂ SĂ FIE FĂCUTE LA TIMP!

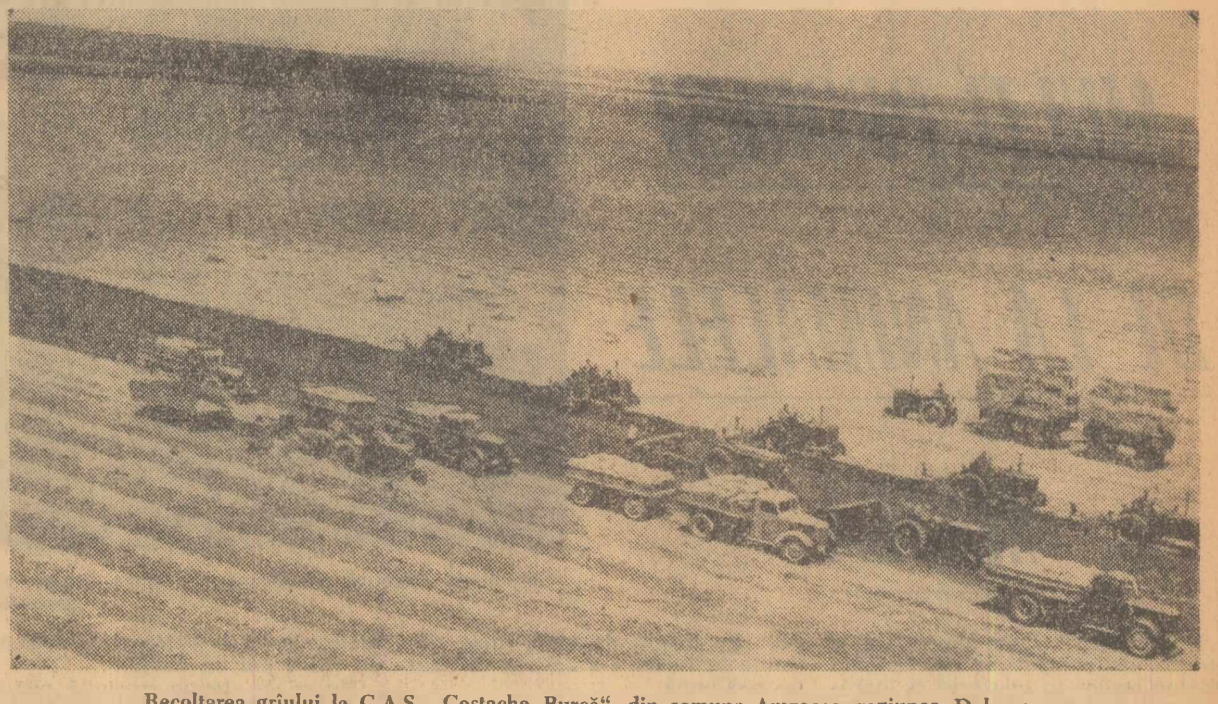
Secerișul avansat, dar arăturile întîrzie

Pe zi ce trece, tot mai multe unități agricole socialiste din regiunea Banat raportează că au terminat recoltatul păioșelor. Pînă în ziua de 16 iulie au terminat seceratul gospodăriile colective din raioanele Timișoara și Simnicolau-Mare, iar în raioanele Arad și Deta, colectivii și mecanizatorii strîng grîul de pe ultimele suprafețe. Rezultate bune la recoltat au și gospodăriile de stat din raioanele Simnicolau-Mare și Arad, care au strîns grîul de pe 97 la sută și respectiv 95 la sută din suprafața cultivată. Pînă acum, pe întreaga regiune s-a recoltat grîul de pe 83 la sută din suprafața cultivată.

Merite deosebite în stringerea la timp a recoltei au mecanizatorii, care au depus eforturi susținute pentru ca grîul, orz și secara să ajungă cît mai repede în magazii și silozuri. Colectiviștii din Orșoara au terminat încă de la 11 iulie recoltatul. O mare parte a recoltei a fost strînsă de către mecanizatorii din brigada a III-a de la S.M.T. din localitate.

În aceste zile, în regiune eforturile sint îndreptate spre grăbirea treieratului, efectuarea de arături de vară și însămînțatul culturilor furajere în mișcile. La G.A.C. Cărpiniș, trei batotoze lucrează din zori și pînă seara în două schimburi la treieratul grîului recoltat cu secerătorile, iar 10 tractoare fac arături adînci de vară. Avansate la treieratul grîului sint unitățile socialiste din raioanele Simnicolau-Mare, Timișoara și Arad.

Dacă în regiune recoltatul și treierul sint îndreptate în bune condiții, nu se poate spune același lucru despre semînatul culturilor în mișcile. De pildă, în unitățile socialiste din raionul Timișoara, unde recoltatul a fost terminat, numai de pe vreo 500 de ha s-au strîns păiele. Din această cauză, arăturile de vară s-au făcut doar pe 2470 ha, adică pe 8 la sută

Recoltarea grîului la G.A.S. „Costache Burcă” din comuna Amzecea, regiunea Dobrogea

Grijă pentru transportul și înmagazinarea recoltei

Pe ogoarele raionului Tr. Măgurele se recoltăză ultimele suprafețe ocupate cu păioase. O serie de gospodării agricole colective printre care cele din Uda Pacuiera, Saiele, Slobozia Mindra și Segarcea Deal au terminat recoltatul. Gospodăria colectivă Oloași a avut de recoltat o suprafață de 635 ha cu grîu. S.M.T. a reparatizat aici 6 combine. Pentru ca lucrările să se facă într-un timp scurt, consiliul de conducere al gospodăriei a asigurat și alte mijloace de recoltat.

Cu aceeași grijă gospodărească se ocupă colectivii de aici și de transportul și înmagazinarea recoltei. S-au pregătit din timp magazii pentru depozitarea produselor. Tînd seama că vremea este schimbătoare, conducerea gospodăriei a luat măsuri pentru organizarea bună a muncii la transportul

recoltei. Întrucît grîul rezultă de la combine are o umiditate mai mare decît cea admisă de baza de recepție, a fost lăpătat pînă s-a svinat. Pe măsură ce grîul se usuca camionul gospodăriei și cele 85 de ateleje transportă la baza de recepție. În acest fel s-a reușit ca transportul cerealelor să tină aproape pasul cu treierul. Și la alte gospodării munca este bine organizată. La gospodăria colectivă din Rîloasa, din cele 890 ha s-au recoltat 800. Cele 12 combine și 2 batotoze lucrează din plin. Camionul și 80 de ateleje transportă zilnic recolta de la baza de recepție la baza de depozitare.

Este necesar ca organele raionale să ia măsuri urgente pentru grăbirea transportului și depozitarea recoltei.

15403 ha, adică 60 la sută. În unele locuri a întîrziat și transportul cerealelor la bazele de recepție. La gospodăria colectivă Segarcea Vale, două magazii sint pline cu grîu lăpătat, cu umiditate corespunzătoare, însă transportul cerealelor contractate la baza de recepție întîrzie. Dacă munca s-ar fi organizat în așa fel ca de la combină la magazii gospodăriei să se transporte grîul cu ajutorul atelejelor, cele 4 camioane ar putea transporta continuu din magazii la baza de recepție. Or, în prezent, camioanele sint folosite la transportul grîului de la cîmp în gospodărie. Din această cauză gospodăria nu mai are spațiu de depozitare.

T. MARIAN

De pe întinsul ogoarelor

Colectiviștii din raionul Bălești au terminat miercuri recoltarea grîului. Aceasta este a patrulea raion din regiune unde s-a încheiat recoltarea cerealelor păioase. Concomitent cu recoltarea, colectivii și mecanizatorii au efectuat arături pe 42000 ha și au însămînțat cu porumb pentru furaj 12300 ha.

Concomitent cu lucrările de recoltare a păioșelor, unitățile agricole socialiste din regiunea Cluj acordă o mare atenție stringerii furajelor cultivate și a finurilor naturale. Colectiviștii din Petrișel, Siminaiu Almasului și Sîaras, de pildă, au recoltat finurile cultivate și cele naturale de pe întreaga suprafață și au înlocuit mari cantități de trifoi și lucernă în amestec cu alte plante. Această lucrare a luat sfîrșit și în multe gospodării colective din raioanele Bistrița, Gherla și Dej.

În ultimele zile, în regiunea Brașov munca de recoltare a păioșelor s-a intensificat. Orz și de toamnă a fost recoltat de pe aproape 75 la sută din suprafața cultivată în unitățile agricole socialiste din raionul Sibiu s-a terminat această lucrare iar în raioanele Mediaș, Sighișoara, Aghita se apropie de sfîrșit. Numeroase gospodării colective din aceste raioane au început totodată recoltarea grîului.

„VOM DEZVOLTA REALIZĂRILE DE PÎNĂ ACUM

ÎN CREȘTEREA ȘEPTELULUI ȘI A PRODUCȚIEI DE CARNE”

- Colectiviștii analizează posibilitățile de mărire a efectivelor de animale. • Angajamente pentru livrarea bovinelor la greutatea cit mai mare. • Grijă deosebită pentru mărirea natalității la animale și creșterea tineretului. • Folosirea cit mai gospodărească a resurselor de furaj.

Cuvîntul colectiviiștilor

Luînd cunoștință cu deosebit interes de noile măsuri luate de partid și guvern cu privire la sporirea cîntărilor și îngrășarea animalelor, în gospodăriile colective din întreaga țară, consiliile de conducere și organizațiile de partid au inițiat discuții cu colectiviiștii în legătură cu măsurile prevăzute de Hotărîrea Consiliului de Miniștri. Ei analizează cu spirit gospodăresc posibilitățile existente pentru creșterea și îngrășarea unui număr mai mare de animale, pentru asigurarea bazei furajere și a adăposturilor, pentru îmbunătățirea muncii de îngrijire și hrănire.

grijim în așa fel încît să sîmbă la livrare o greutate mai mare? Căci dacă vitele vor fi mai grase, livrăm și carne mai multă, iar ciștigul este și el mai mare. — Da, da, așa-i — au răspuns colectiviiștii. — La asta trebuie să ne gîndim cu toții și să hotărîm ce să facem. Să creștem mai multe animale, ca să fie carne din belșug. S-a făcut cu acest prilej propunerea de a se îngrăși cit mai mult bovinele adulte și tineretul bovin, care urmează să fie vindute în acest an. Colectiviștii au discutat despre felul cum trebuie să se strîngă furajele, despre semănatul și îngrijirea culturilor duble și alte lucrări menite să asigure condiții bune pentru creșterea și îngrășarea unui număr sporit de animale.

La Giurgiuța, în același raion, colectiviiștii au dezbătut pe larg prevederile noii hotărîri. La artiile de treier, la fermele de animale, agitatorii au explicat pe larg prevederile hotărîrii. Colectiviștii Ilie Manole a arătat că prin mărirea prolificității sraoalelor și printr-o mai bună îngrijire a purcelilor pînă la întărcare, se pot livra mai mulți porci în greutate de 90-100 kg în perioada 1 martie-30 iunie.

Îngrijitorii de animale Nicolae Dan, Mihai Voinea și alții au propus ca în gospodărie să se crească mai mulți batali spre a fi contractați pentru carne.

(Continuare în pag. II-a)

În interesul economiei naționale și al oamenilor muncii

În timpul pauzei de masă, în hala mare de la uzinele „Timpuri Noi”, din Capitală, printre mașini, oameni s-au adunat în grupuri și urmează în ziar conținutul recerțelor Hotărîrii. Măsurile luate dovedesc încă o dată grija partidului și guvernului pentru creșterea continuă a producției agricole, pentru asigurarea în viitorii ani a unei îmbelșugate producții de carne — a spus muncitorul Ion Coga. După cite se vede, beneficiile și de compensații pentru cei doi copii ai mei. Trebuie să mai spun că la salariul meu se mai adaugă și 200 de lei alocația lunară pentru copii. Copiii mei sint elevi, dar aproape că nici nu simt în cheltuielile noastre familiare că ei învață carte. Cărtile le primesc gratuit de la stat. Sporirea prețurilor la carne — pentru a se acoperi în parte fondurile necesare la contractarea animalelor — este în interesul economiei naționale. Statul nu trebuie să micșoreze cheltuielile pentru dezvoltarea industriei, pentru construcții de locuințe și școli, pentru sănătatea și odihna oamenilor muncii. Numai așa va putea crește conținutul bogăției țării și nivelul nostru de trai. Eu spun cu toată țări și convingerea că măsurile luate acum de partid și guvern, ca și celelalte luate mai înainte și pe care le cunoaștem, sint spre binele nostru, al tuturor.

Discuții asemănătoare au avut loc la Uzinele „1 Mai” din Ploiești. — Noile hotărîri au ca scop dezvoltarea șeptelului, importantă ramură de producție a agriculturii, care asigură necesitățile aprovizionării populației cu carne, lapte, ouă și ale industriei cu materii prime. Cu toții sintem martorii dezvoltării necontenite a economiei noastre socialiste, a spus reglorul Dumitru Iordache, de la sectorul montaj-sape. Numai în regiunea Ploiești s-au ridicat în anii de democrație populară numeroase întreprinderi industriale noi: termocentralele electrice de la Doicești și Brazi, țesătoria de în Păulești, Blocul de ulei de la rafinaria Teleajen, Complexul de reformare catalitică de la rafinaria Brazi. Însăși uzina noastră a crescut. Realizările obținute în mărirea producției și productivității muncii au fost răsplătite de partid și de stat printr-o serie de măsuri care au dus la creșterea ciștigului fiecăruia dintre noi. Să ne gîndim numai la măsurile luate în ultimii ani pentru creșterea salariilor. Avem datorita ca în continuare să muncim tot mai bine, să ne ridicăm calificarea pentru a mări producția și productivitatea muncii.

Actualitatea

Zeci de blocuri...

În cartierul Sergent Nițu Vasile sau în Balta Albă, pe bulevardul 1 Mai, în Șoseaua Giurgiului, se dau în folosință aproape zilnic noi apartamente. În lunile care s-au scurs din acest an, constructorii au terminat 32 de blocuri, în care s-au și mutat cîteva mii de familii. Numeroase blocuri sint în construcție. Pînă la sfîrșitul anului, alte 10000 de chei vor fi predate cetățenilor din Capitală.

Alături de construcțiile de locuințe se înalță și obiective sociale-culturale. Zilele acestea, în Șos. Vergului au început lucrările la una dintre cele mai mari policlinici din București. Suprafața utilă a acesteia va fi de 40000 m.p.; numeroasele sale servicii vor avea o capacitate de 50000 consultații pe an. În Str. Ion Glicia se va da în folosință un nou cinematograful cu 850 de locuri.

În anul școlar 1963-1964, statul face elevilor din Capitală un freamod dar: 9 școli noi și 180 de clase de clasă I, Primele 4 dintre aceste școli vor fi gata peste cîteva zile; celelalte se află în stadiu de finisare.

Pentru construcțiile de locuințe și sociale-culturale din Capitală, statul va cheltui în acest an aproape un miliard de lei.

Expoziții

Într-o după-amiază a avut loc la Galeriile fondului plastic din str. Kirov nr. 1 vernisajul expoziției de pictură și sculptură a unui grup de artiști plastici din Cluj. Sint expuse sculpturi în bronz, lucrări în ceramică, portrete și peisaje în ulei, acuară și desene colorate, aparținînd sculptorului Romulus Ladea și pictorilor Lictiu Florian, Ion Mitrea, Lucia Piso, Paul Sima.

În localul Școlii populare de artă din Iași s-a deschis o expoziție de pictură. Cele 70 de expozate — lucrări ale elevilor școlii — reprezintă aspecte ale noului peisaj industrial al Iașului, construcții, portrete de muncitori frunțași din localitate.

Sanatorii balneare pentru copii

De curînd a fost dată în folosință, în stațiunea balneo-climatică Malnaș din regiunea Brașov, o nouă unitate sanatoriailă pentru copii. Noul sanatoriu este dotat cu aparatură medicală modernă. Este în curs de amenajare un nou sanatoriu pentru copii, cu 200 de paturi, și în stațiunea balneo-climatică Lipova din regiunea Banat.

STUDENȚII LA PRACTICĂ

Numeroși studenți ai Institutului politehnic, agronomic, de construcții viitorii economiști și alții au început practica de vară în locurile de muncă unde urmează să lucreze, în fabrici și uzine, pe șantierele de construcții, în unitățile agricole socialiste etc. Sub îndrumarea unor ingineri și maistri cu experiență, studenții participă efectiv la procesul de producție, se familiarizează cu mașinile moderne de înaltă tehnicitate existente în întreprinderi și pe șantiere, cu problemele de organizare a muncii. Conducerea întreprinderilor, rectoratele și decanatele facultăților s-au străduit să asigure ca toți studenții să aibă condiții de desfășurare a acestei importante perioade de studiu din învățămîntul superior; pentru îndrumarea tinerilor în întreprinderi, s-au format, încă mai demult, comitete de organizare a practicii studenților.

O parte din studenții Institutului politehnic din Capitală fac practica la întreprinderea de reparare a cărbunelui din Petriș. Ca și colegii lor de la Institutul politehnic, vi-

torii constructorii se pregătesc pentru profesia lor adevărată, studînd pe șantierele de construcție problemele practice de specialitate. Iată pe cîțiva din studenții anului IV al Facultății de construcții din București participînd la instalarea prefabricatelor cu ajutorul macaralei reversibile M. R. 2, pe unul din șantierele de pe bulevardul 1 Mai din București (fotografia din dreapta).

Pe ogoarele gospodăriei agricole de stat Tîrbățești din regiunea București pot fi văzuți în aceste zile studenții al Institutului agronomic „Nicolae Bălcescu” din Capitală. Viitorii ingineri agronomi, decanadați studenți în anul II la Facultatea de agricultură, lucrează pe lotul de hibridare a porumbului (fotografia din stînga).

SE POT OBTINE MAI

MULȚI PRODUSI

DE LA ANIMALELE

MATCĂ

Gospodăria colectivă din Rîșnov, regiunea Brașov, are un sector zootehnic în continuă dezvoltare. În fotografie: Turma de vaci a gospodăriei la pășunat pe Valea Paltinului

Noile măsuri luate de partid și guvern pentru sporirea cointeresării producătorilor în creșterea și îngrijirea animalelor au o deosebită însemnătate pentru îmbunătățirea continuă a aprovizionării cu carne a populației. Unul din mijloacele importante pentru sporirea producției de carne și alte produse îl constituie obținerea unui număr cât mai mare de produși de la animalele matcă, creșterea lor pentru prăsilă sau pentru carne. În această privință, gospodăriile colective din regiunea Iași au obținut realizări importante. Gospodăriile colective Erbiceni, Motca, Pribești și altele, pe lângă producțiile mari de carne și lapte, au realizat și un procent ridicat de natalitate. Aceasta se datorează în mare măsură faptului că în regiune s-au extins mult punctele de însămînțare artificială la vaci și oi, iar reproducătorii cu o mare valoare zootehnică au putut fi folosiți la maximum. În regiune funcționează mai multe centre de însămînțare artificială.

Vaci fără vitei...

În unele gospodării, procentul de sterilitate la vaci este înalt, ceea ce constituie o pierdere serioasă pentru unitățile respective. Nu toate planurile de montă și fătări au fost întocmite pe baza controlului gestației, a cunoașterii stării de reproducție a fiecărei vaci și de aceea n-au fost luate nici măsurile necesare pentru combaterea sterilității. Rezultatul: nerealizarea planului de vitei. Dacă la G.A.C. Popeni s-ar fi urmărit realizarea planului de montă și fătări la vaci, s-ar fi putut obține, anul trecut, 29 de vitei și 40.000 l de lapte în plus.

ÎN REGIUNEA IAȘI

Prețierea și conștiinciozitatea fiecărui operator depinde de obținerea unor produși și produse animale suplimentare. La unele puncte de însămînțare artificială lucrează însă operatori necorespunzători. Așa s-a întâmplat anul trecut la punctul de însămînțare Munteni, din comuna Belesti, unde s-a realizat un procent de fecunditate de numai 64 la sută. Organele de partid și sfaturile populare sînt chemate să se ocupe cu grijă de alegerea operatorilor din rândurile celor mai buni colectivități, de pregătirea lor temeinică.

Mal mult sprijin centrelor de însămînțare

Se simte nevoia ca centrele și subcentrele de însămînțare artificială să primească mal mult sprijin pentru desfășurarea activității lor. Centrul de Iași, care are în plan însămînțarea artificială a peste 27.000 de vaci din 3 raioane, este instalat într-un capăt de grajd. Importantă este și amplasarea mal corespunzătoare a centrelor și subcentrelor de însămînțare artificială. Ar fi util ca centrul de însămînțare pentru partea sudică a regiunii să fie amplasat nu la Murgeni, ci la Birlad, de unde se pot dirija în mal multe direcții materiale biologice.

Mal mult sprijin centrelor de însămînțare

O serie de greutăți ar putea fi înlăturate dacă I.S.A.A.R. ar da mal mult atenție aprovizionării centrelor de însămînțare artificiale cu materialele necesare. La C.I.A. Vaslui s-au trimis termostate fără termo-

metre; la C.I.A. Murgeni, se așteaptă de câțiva ani un frigider.

Nu se dă atenția cuvenită nici aprovizionării cu materiale mal mărunt. Sînt încă insuficiente fiolele pentru transportul materialului biologic, lamelele pentru analizele de laborator și altele. Unele materiale au fost pur și simplu uitate sau trimise în alte părți. I.S.A.A.R. Iași a trimis la C.I.A. Murgeni 120 de mînuși de protecție pentru controlul gestației, dar n-a trimis nici una la C.I.A. Vaslui. Este necesar ca organele locale să urmărească cum sînt sprijinite centrele și punctele de însămînțare artificiale, să analizeze cu exigență activitatea lor și să ia măsuri pentru înlăturarea lipsurilor.

E nevoie de tauri buni

Există posibilități mari pentru mărirea procentului de natalitate și în gospodăriile unde se practică monta naturală. Prin grija constituțiilor agricole au fost procurate sute de reproducători — tauri, berbeci, vieri — din rasele ameliorate. Au fost înlocuiți taurii neameliorați din rasa Sură de stepă, cu tauri din rasa Brună, care dă cele mal bune rezultate în condițiile regiunii. Multe gospodării manifestă grijă pentru hrănirea, îngrijirea și folosirea rațională a reproducătorilor, întrucît de aceasta depinde sporirea natalității animalelor. În unele locuri însă situația este cu totul alta. La Costuleni și în alte comune taurii sînt slabi din cauza hrănirii insuficiente și a îngrijirii necorespunzătoare, iar evidența montei și a fătărilor nu este pusă la punct.

Dotarea centrelor de însămînțare artificială trebuie să se facă cu reproducători de o cită mal ridicată valoare zootehnică. La centrul de însămînțare artificială Murgeni, o parte din tauri nu au însușirile necesare în vederea îmbunătățirii raselor. Și cum de la un singur taur folosit la însămînțări artificiale se obțin anual 800-1000 de vitei, are mare însemnătate de la vîrsta adultă ei vor avea sau nu însușirea de a da producții mari.

Folosirea intensă a reproducătorilor cu o valoare zootehnică ridicată constituie unul din cele mal eficiente mijloace de îmbunătățire a raselor de animale. Iată de ce este deosebit de important ca organele de partid, sfaturile populare, comisiile agricole să acorde un sprijin puternic îmbunătățirii activității centrelor și subcentrelor de însămînțare artificiale, precum și a rețelei stațiilor de montă, să organizeze mal bine evidențele necesare, să urmărească realizarea integrală a planului de montă și fătări. De aceasta depinde în mare măsură sporirea producției animale.

ing. C. BORDEIANU

Note și comentarii

Rece să fie!

Zile toride de iulie. O sticlă de suc rece are mare căutare. Răcoarea, în stațiunile de pe litoral, se întîmplă cînd s-o cauți mult și bine. N-o găsești — de parcă s-a evaporat tot suc din cauza căldurii. Cauzele? Intîi: se defectează mașinile fabricii de suc. Doi: cînd se defectează, nu există nici o echipă de întreținere care să intervină imediat. În sfîrșit, cînd merg bine și mașinile și echipa, merge prost a aprovizionarea chioșcurilor. Așa s-a întîmplat într-una din zilele trecute. Cețeniți, resemnați, s-au răcorit cu briza din larg. În timp ce 19.000 de sticle stăteau pe la răcoarea în depozitele fabricii, așteptînd ca TAPL-Constanța să-și amintească să le ridice.

Dacă TAPL nu e vrednic să asigure desfacerea prin chioșcuri, n-ar fi mai simplu să se desfacă direct în curtea fabricii? Ce contăzde, la urma urmei, unde se vinde?

Și dacă te dor dinții?

La Toplița funcționează de anul trecut o policlinică modernă, dotată și cu o secție de stomatologie. O secție bine pusă la punct. În ce privește aparatele. Dar nu în ceea ce privește medicii. Amîndoi titularii au plecat în concediu în aceeași serie, iar conducerea policlinicii s-a declarat de acord cu acest neobișnuit sistem de programare a concediilor. Dar pacienții ce trebuiau să facă? Că doar durerile de dinți nu se suspendă automat pe timpul odihnei de vară!

Largă extindere procedeele tehnologice moderne în schelele petroliere!

(Urmare din pag. 1-a)

În strat. Noi ne propunem să extindem această experiență și în celelalte schele.

O mare eficacitate în creșterea debitului de țitei al sondelor se obține și prin aplicarea altor metode noi: fisurarea hidroaică, tratamentele cu solvenți și substanțe tensioactive și combaterea viiturilor de nisip. Metoda de fisurare hidroaică a formației productive s-a perfecționat continuu, iar în ultima vreme s-au extins fisurările selective și multiple.

De o deosebită atenție se bucură aplicarea fisurărilor selective și multiple în cadrul schelelor Trustului de extracție Moinești. În urma folosirii acestei metode, debitul de țitei la sonda nr. 946 Zemeș a crescut cu 80 la sută, iar la sonda 569 Zemeș — cu aproape 50 la sută. Trebuie adăugat însă că, deși este bine cunoscută eficacitatea fisurării hidroaice, totuși conducerea unor trusturi de extracție — cum sînt cele din Pitești și Tg. Jiu — nu s-au ocupat de extinderea acestor metode pe măsura posibilităților și condițiilor tehnice existente.

În numeroase schele de extracție se aplică astăzi în mod curent și cu bune rezultate tratamentele cu solvenți și substanțe tensioactive. Calculele arată că sporul anual prin aplicarea acestor metode reprezintă circa 1,2 la sută din întreaga producție de țitei a țării. Pentru combaterea viiturilor de nisip la sondele care exploatează straturi slab consolidate, s-au aplicat în ultimii ani o serie de metode ca: injecția de nisip în formația productivă, introducerea în dreptul intervalului perforat a unui filtru prevăzută cu packer sau o combinație a acestora. Colectivul Trustului de extracție Tg. Jiu s-a ocupat cu perseverență de stabilirea și aplicarea unei metodologii eficiente de combatere a nisipului la zăcămintul sașăuțean. Nu în aceeași măsură s-au ocupat de această problemă conducerea trusturilor de extracție Tîrgoviște, Pitești, deși în schele din raza lor de activitate, metoda are cîmp larg de aplicabilitate. Experiența arată că, în cazul sondelor noi, săpate pe structuri ale căror straturi productive sînt constituite din nisipuri slab consolidate, este bine să se treacă la efectuarea o-

„O bună organizare a muncii de cercetare agricolă“

Prof. dr. Jose Vallega, directorul Diviziunii producției vegetale și protecției plantelor din Organizația pentru alimentație și agricultură (F.A.O.) a O.N.U. care, împreună cu soția, a făcut o vizită în țara noastră, a părăsit Capitala.

Înainte de plecare, prof. dr. Vallega a avut o convorbire cu un redactor al Agenției romine de presă „Agerpres“, căruia i-a declarat, printre altele: „Am remarcat o bună organizare a muncii de cercetare și de aplicare a rezultatelor în practica agricolă în pas cu necesitățile actuale ale economiei României. Un deosebit interes prezintă legătura care există între institutele de cercetări, stațiunile experimentale, centrele de încercare a soiurilor și cele de îmulțire a semințelor, pe de o parte, și unitățile agricole de producție, pe de altă parte, precum și rapiditatea cu care s-au obținut o serie de rezultate practice. Dintre tematicile de cercetare pe care am avut ocazia să le analizez, mi-a atras în mod deosebit atenția, prin claritatea cu care a fost concepută și prin rezultatele obținute, aceea privind ameliorarea și agro-

tehnică porumbului, organizarea producerii de sămînță hibridă.

În domeniul patologiei vegetale, continuarea operii renumitului profesor Săvulescu au ales o linie de cercetare care, după părerea mea, este foarte importantă din punct de vedere științific și economic pentru România: mă refer la activitatea pentru prevenirea și combaterea bolilor și dăunătorilor.

Răspunzînd la o întrebare în legătură cu aportul pe care îl aduce Comitetul național al R. P. Romine pentru F.A.O. la îndeplinirea sarcinilor acestei organizații, prof. dr. Vallega a relevat că în cadrul ajutorului pe care și-l acordă popoarele în domeniul agriculturii și alimentației, România își cunoaște necesitățile și posibilitățile de a contribui la dezvoltarea altor țări. În continuare, oaspetele a remarcat că România poate să aducă o contribuție importantă în domeniul introducerii soiurilor noi și al schimbului de semînțe, participînd la diferite acțiuni internaționale.

Încheiere, prof. dr. Vallega a mulțumit pentru ospitalitatea cu care a fost înconjurat.

Sedinta Consiliului muzicii

În sala de marmură a Casei Științei a avut loc miercuri sedința Consiliului muzicii din cadrul Comitetului de Stat pentru Cultură și Artă. Sedința a avut ca obiectiv analiza propunerilor teatrelor muzicale, filarmonicilor și orchestrelor simfonice pentru repertoriul stațiunii viitoare, precum și trecerea în revistă a activității desfășurate de aceste instituții în perioada 1 octombrie 1962—30 iunie 1963.

Sedința a fost condusă de tov. Dumitru Popescu, vicepreședinte al Comitetului de Stat pentru Cultură și Artă.

Referatul Consiliului muzicii, prezentat de tov. Marin Constantin, secretarul Consiliului, a fost urmat de dezbateri. Au luat cuvîntul prof. Florica Muzicescu, Mireza Breazu, directorul Operei de Stat din Cluj, Nicolae Boboc, directorul Operei de Stat din Timișoara, criticul muzical Ada Brumaru, Stela Fericeanu, regizora la Teatrul muzical „Gh. Dima“ din Brașov, compozitorul Dumitru Bughici, Nicușor Constantin, regizorul la Teatrul de Stat de Operă din București, Mireza Basarab, dirijorul al Filarmonicilor de Stat „George Enescu“, criticul muzical Alfred Hoffmann, regizorul Barbu Dumitrescu, Petre Grăvescu, secretarul muzical al Filarmonicilor de Stat „George Enescu“, Ion Dumitrescu, prim-secretarul al Uniunii Compozitorilor. În discuții s-a subliniat necesitatea ca, paralel cu programarea în tot mai mare măsură a lucrărilor valoroase din repertoriul universal, să se depună eforturi sporite din partea teatrelor muzicale, a compozitorilor, libretistilor, a Consiliului muzicii și Uniunii Compozitorilor pentru promovarea creației rominești de operă, operetă și baleți.

În domeniul muzicii simfonice, s-au făcut propuneri pentru introducerea în programele de concert ale filarmonicilor și orchestrelor simfonice a celor mal reprezentative opere ale compozitorilor noștri, lărgirea repertoriului soiștilor și dirijorilor, continua îmbunătățirea a muncii de atragere a publicului la manifestările muzicale.

(Agerpres)

Informații

● Miercuri dimineață s-a înapoiat în Capitală Costin Nădejde, adjunct al ministrului Învățămîntului, conducătorul delegației R.P. Romine la cea de a 26-a Conferință internațională de la Geneva pentru problemele instrucției publice, organizată de UNESCO și Biroul internațional de educație, la care au participat aproximativ 300 de delegați din 97 de țări ale lumii.

● La invitația Institutului romin pentru relațiile culturale cu străinătatea, miercuri au sosit în Capitală profesorii universitari Baghi Diellou, șeful de cabinet al ministrului educației naționale, și Ouabdeslam, directorul școlii naționale de ingineri din Algeria.

(Agerpres)

Într-un gen accesibil tineretului

Ultima premieră prezentată de Teatrul Tineretului în stațiunea 1962—1963 a fost „Acuzarea apărător“ de Iosan Berciu. Ca și celelalte două lucrări ale aceluiași autor („Cino a ucis?“ și „Oameni și umbre“), piesa aparține genului „polițist“: meritul ei este de a folosi mijloacele acestui gen accesibil și antrenant spre a trata o problemă importantă privind educația tinerii generații.

Pornind de la un caz judiciar, piesa ne introduce în relațiile intime ale familiei Ulmu. Doctorul Teodor Ulmu se poartă rău cu fiul său ascunzîndu-și reala atitudine, deoarece consideră că o anumită asprime e necesară pregătirii unui tânăr pentru viață. El nu vrea ca băiatul său să se lenească în „luzii“, îi displace sentimentalismul acestuia și caută să-și însușească conceptele mal „realiste“ — care ar consta în rezervă distanță și neîncredere față de oameni. Faptele nu înfrînză și înfrimă această prejudecată. Avînd nevoie de sfat și căldură, Mihai Ulmu întîlnește sub influența descompusului Costea, care-i predă, pe nesimțite, un adevărat curs de blazare și individualism. Colegi prieteni, unul dintre profesorii lui Mihai și însuși procurorul din procesul ce se desfășoară pe scenă — reprezentanți cu toții opinia publică — intervin activ pentru a restabili echilibrul sufletesc al tânărului și a deschide ochii părintelui său asupra noilor raporturi specifice societății noastre raporturi bazate pe cinste, prietenie și înțelegere reciprocă. Din păcate cum s-a mal remarcat și în alte cronici, forța transformatoare a opiniei publice își face simțită prezența mal declarativ, nu în dezlănțuirea dramatică. Aceasta se

datorește și faptului că autorul n-a reușit să înțeleagă organic în acțiune personajele ca Adela Linga, profesorul Vlad Doreanu sau pe membrii completului de judecată. Se cuvine încurajat însă efortul dramaturgului Ștefan Berciu de a merge — fără a părăsi caracterul dinamic al conflictului — spre o badinare a conținutului, spre o dezvoltare de idei.

Punînd în scenă „Acuzarea apărător“ actorul G. Codrescu își demonstrează din nou aptitudinile regizorale. Spectacolul are nerv și ritm, redă veridic psihologia personajelor, momentele-cheie sînt scoase în evidență cu atenție față de mesajul piesei și cu promitătoare dovezi de înțelegere scenică (de pildă, destrăbălarea cîrora tineri într-un bar de noapte e fin satirizată nu prin descriere naturalistă, ci printr-o imagine bine găsită a monotoniei și banalității acestui fel de viață). Proaspăt în meseria de regizor, G. Codrescu este încă tentat să utilizeze de cită mal multe artificii pe care l le poate pune la îndemînă această meserie (lipsa cortinei, decor suspendat, intrarea și ieșirea interpretilor prin sală obiecte învizibile a căror prezență o mimează actorii etc.). Cu timpul însă fadoiciză că va simți că de elemente sînt excesele în această privință și își va concentra preocupările la direcția principală vocată a regizorului: îndrumarea și armonizarea colectivului actoricesc pe

această linie s-au relevat în special interpretii celor trei roluri principale: Ion Mană (dr. Ulmu), interiorizat, tenănt foarte convingător de la dualitatea inițială la înțelegerea crescîndă a frîntărilor lui Mihai; în rolul acestuia, Nicolae Pomoze, artist sensibil și comunicativ, pe care îl crezi — și în sfîrșit, dar nu în ultimul ca valoare, Dinu Ianculescu (Costea), înfr-o interpretare subtilă, inteligentă și tocmai prin aceasta cu atît mal demascatoare a unui ex-

CARNET TEATRAL

ponent al imoralității burgheze. Emilia Mană are o apariție pitorească în rolul de mică dimensiune al Ritei. Dezavantajul de text, Eugenia Eftimie a marcat totuși autoritatea judecătorească cu autenticitate. O firmă uzată și vespașlana a operetă cu așeze pe jumătate rupte recostituite perfect gara din Giulești. Cîteva grîniți rădăcinate ale o statutei de gîbș spărit sînt suficiente spre a reda starea de decădere a hanului „La Apostolul de aur“. Un fundal pe care sînt desenate zeci de pălării tari avîndu-și în sus ne anuntă că asistăm la sedința festivă în care notabilitățile orașului vor primi darul doamnei Zacheanassian. Decorul unor scene se rezumă la o moacă de lemn. Și totuși aceste elemente sumare, care nu sînt în ochii spectatorului, reușesc să umple spațiul amplu al scenei, să creeze atmosferă. Aici e măiestria decoratorului.

Personal — dar nu manierist

Este Îmbucurător cînd un regizor tânăr, care a obținut succese cu un anumit gen de spectacole, se dovedește deschis și altor modalități, continuă să caute, să-și lărgească mijloacele de expresie, nu se închiștează într-o manieră. După cîteva spectacole accentuat quietești, Dinu Gernescu a pus recent în scenă la Brașov „Vizița bătrînei doamne“

de Dürrenmatt, cu o sobră preocupare pentru autenticitate. Această preocupare s-a vădit începînd de la colaborearea fructuoasă cu pictorul scenograf Paul Borinovsky care a creat un decor alcătuit din elemente vulgare, dar extrem de sugestive. O firmă uzată și vespașlana a operetă cu așeze pe jumătate rupte recostituite perfect gara din Giulești. Cîteva grîniți rădăcinate ale o statutei de gîbș spărit sînt suficiente spre a reda starea de decădere a hanului „La Apostolul de aur“. Un fundal pe care sînt desenate zeci de pălării tari avîndu-și în sus ne anuntă că asistăm la sedința festivă în care notabilitățile orașului vor primi darul doamnei Zacheanassian. Decorul unor

scenă se rezumă la o moacă de lemn. Și totuși aceste elemente sumare, care nu sînt în ochii spectatorului, reușesc să umple spațiul amplu al scenei, să creeze atmosferă. Aici e măiestria decoratorului.

În munca cu actorii s-a reflectat pozitiv înclinația regizorului spre caracterizarea incisivă a unor tipuri, fără a se ajunge însă la caricatură. Bătrîna Zacheanassian a fost interpretată de artista Leny Morozca cu o experimentalitate atipică a mijloacelor scenei. Trebuie spus doar că, încercînd să explice psihologic înlocuirea miliardarilor în orașul și natal, regia l-a atribuit în cîteva îndurări un sentimentalism nu prea verosimil și nejustificat de text. George Grîdănușu n-a prezentat convingător un Alfred III, care ni se dezvăluie de la început ca un mic burghez lăstă de principii. Accentele au fost distribuite astfel încît ne impresionăm nu cu o trăsătură personală a acestui mic lichelute — ci puterea banului care pune stăpînire pe cetățenii orașului, multîindu-le constituțiile. Se remarcă interpenetrarea de un umor reținu dată de Mieu Potlog. Prologul, aerul provincial și meschin pe care a reușit să-l imprimă Primarul Emil Strilănovici, zbu-

Cuvîntul colectivîștilor

(Urmare din pag. 1-a)

Colectivîștii din comuna Isbiceni, raionul Corabia, s-au gîndit, în primul rînd, la măsurile organizatorice pentru valorificarea tuturor resurselor de furaj. Ei au hotărît să însămînțeze culturi duble pe suprafețe mal mari decît prevăzuseră inițial.

Hotărîrea Consiliului de Miniștri este un îndemn să folosim din plin toate posibilitățile și experiența noastră pentru a crește și îngrișa mal multe animale. Aceste cuvinte le-am auzit la Sîntimbru Cluj, la Sîntana de Mures, la Iernuț și în multe alte sate pe care le-am vizitat în aceste zile — ne relatează corespondentul nostru pentru regiunea Mureș-Autonomă Maghară.

La Sînpaul, în raionul Odorhei, am ajuns pe la prînz. Un grup de colectivîști discutau despre avantajele create pentru contractarea bovinelor, porcinelor și ovinelor și despre măsurile ce trebuie să fie luate în gospodărie pentru mărirea numărului de animale contractate. Gospodăria dispune de un sector zootehnic dezvoltat, deînfrînd în proprietate obștească 1144 de bovine, aproape 2.200 de ovine și un mare număr de porcine. Ea vinde gratuit în acest an 123 mîncăzi în greutate de peste 300 kg fiecare și un însemnat număr de bovine adulte.

● Posibilitățile noastre sînt mult mal mari — spunea brigadierul zootehnic I. Sandor. De aceea vom crește și îngrișa mal multe animale. În acest an am obținut de la vaci 2200 de vitei. Noile stimulente ne îndeamnă să-î hrănim și să-î îngrijim cită mal bine, ca să crească repede în greutate.

În această gospodărie se dă o mare atenție ridicării indicelui de natalitate și prolificitate, cit și creșterii tineretului bovin în condiții corespunzătoare. Cu multă grijă se ocupă colectivîștii de asigurarea bazei furajere. Ei string 3.000 tone de fînuri și vor însoțea cantități mari de porumb și colete de stercă coceni doveci și ferburi.

Gospodăria colectivă din Ciocîrnic de Jos, regiunea Ploiești, are acum 530 taurine, 2.200 oi, 320 porci. „La sfîrșitul anului vom ajunge la 600 bovine și la 680 porcine“ — spunea tov. Marin Voinea, președintele gospodăriei. Vom folosi din plin posibilitățile ce le avem ca să sporim efectivele și să putem vinde staturii un număr mal mare de animale. În 2-3 ani vom ajunge la peste 900 taurine și vom crește anual circa 1.000 porci. În acest scop vom construi noi grajduri și creșcătorii pentru porcine. O atenție deosebită vom acorda asigurării bazei furajere. Pînă acum am și recoltat 420 tone de fîn. Am cultivat 30 hectare de porumb pentru siloz, precum și 140 ha cu porumb în cultură dublă. Vom însoția în total pînă în toamnă circa 2.500 tone furaje.

(Agerpres)

Scrisoare deschisă a Comitetului Central al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice

Către organizațiile de partid, către toți comuniștii din Uniunea Sovietică

(Urmare din numărul de ieri al ziarului)

IV

Următoarea mare problemă care se află în centrul divergențelor este problema căilor și metodelor luptei revoluționare a clasei muncitoare din țările capitalismului și ale luptei de eliberare națională, problema căilor de trecere a întregii omeniri la socialism.

În concepția tovarășilor chinezi, divergențele în această problemă se prezintă după cum urmează: o parte, adică ei înșiși, este pentru revoluția mondială, în timp ce cealaltă parte — P.C.U.S., partidele marxist-leniniste — a dat uitării revoluția, ba chiar „se teme” de ea, și în loc de lupta revoluționară se preocupă de asemenea lucruri „nedemne” pentru un adevărat revoluționar cum sînt pacea, dezvoltarea economică a țărilor socialiste și ridicarea bunăstării popoarelor lor, cum este lupta pentru drepturile democratice și interesele vitale ale oamenilor muncii din țările capitaliste.

De fapt, însă, punctul care desparte concepțiile P.C. Chinez de concepțiile mișcării comuniste internaționale se află pe cu totul alt plan: unii, adică conducătorii P.C. Chinez, fie că este sau nu cazul, vorbesc despre revoluția mondială, față de care orice prilej, iar adeseori fără nici un prilej de o frazeologie „revoluționară”, în timp ce alții — tocmai cei pe care îi critică tovarășii chinezi — abordează problema revoluției cu toată seriozitatea și, în loc să rostescă fraze răsunătoare, muncesc cu dirigență, străduindu-se să găsească căile cele mai juste și corespunzătoare condițiilor epocii pentru victoria socialismului, duc o luptă aprigă pentru independență națională, democrație și socialism.

Să examinăm concepțiile fundamentale ale tovarășilor chinezi în problemele mișcării revoluționare contemporane.

Aiută oare trecerii țărilor și popoarelor la socialism ideea de a înceta, în numele „revoluției mondiale”, lupta pentru pace, de a renunța la politica coexistenței pașnice și a întrecerii economice pașnice, la lupta pentru interesele vitale ale oamenilor muncii și pentru transformări democratice în țările capitalismului? Este oare adevărat că comuniștii din țările socialiste, luptând pentru pace și promovind politica coexistenței pașnice, se gîndesc numai la ei și au uitat de frații lor de clasă din țările capitaliste?

Oricine reflectă asupra sensului actualului lupte pentru pace împotriva războiului termonuclear, își dă seama că comuniștii sovietici și partidele frățești din celelalte țări socialiste acordă prin politica lor de pace un ajutor nepretutit clasei muncitoare, oamenilor muncii din țările capitaliste. Și aici este vorba nu numai de faptul că a preîntîmpina războiul nuclear înseamnă a salva de la pieire clasa muncitoare, popoarele unor țări întregi și chiar ale unor continente, deși chiar și numai acest fapt justifică întreaga noastră politică.

Este vorba și de faptul că o asemenea politică constituie cel mai bun mijloc de a ajuta mișcările muncitorești revoluționare internaționale în atingerea principalelor sale obiective de clasă. Oare atunci cînd țările socialiste, în condițiile păcii pe care au cucerit-o, obțin succese remarcabile în dezvoltarea economiei, obțin noi și noi victorii în știință și tehnică, îmbunătățesc continuu condițiile de trai și de muncă ale oamenilor, dezvoltă și desăvîrșesc democrația socialistă nu aduc o contribuție uriașă la lupta clasei muncitoare?

Văzînd aceste succese și victorii, fiecare muncitor dintr-o țară capitalistă va spune: „Socialismul demonstrează concret că este mai bun decît capitalismul. Merită să luptăm pentru această orînduire”. În condițiile actuale, socialismul cucerește inimile și mințile oamenilor nu numai prin intermediul cîntărilor ci în primul rînd prin faptele sale, prin exemplul său viu.

Declarația din 1960 consideră că principala trăsătură distinctivă a epocii noastre este transformarea sistemului mondial socialist în factorul hotărîtor al dezvoltării societății omenestii. Toate partidele comuniste care au participat la Consfătuirea au ajuns la concluzia comună că în centrul epocii contemporane se află clasa muncitoare internațională și vîrstărilor ei — sistemul mondial socialist.

De consolidarea sistemului mondial al socialismului depinde într-o măsură uriașă rezolvarea tuturor celorlalte sarcini ale mișcării revoluționare. De aceea partidele comuniste și muncitorești și-au luat angajamentul „să întărească neîncetat marea comunitate socialistă a popoarelor, al cărei rol internațional și influență asupra mersului evenimentelor mondiale crește an de an”. Partidul nostru vede suprema sa datorie internațională în înfăptuirea acestei sarcini de cea mai mare importanță.

V. I. Lenin ne învață că „...principala noastră înfrîngere asupra revoluției internaționale o exercităm prin politica noastră economică. ...În acest domeniu lupta a fost transparentă pe scară mondială. Dacă vom rezolva această problemă, vom câștiga

ga în mod sigur și definitiv pe scară internațională”.

Porunca marelui Lenin a fost însușită temeinic de comuniștii sovietici, ea este urmată de comuniștii din alte țări socialiste. Iată, însă, că există tovarăși care au hotărît că V. I. Lenin nu are dreptate.

Ce înseamnă aceasta: neîncredere în capacitatea țărilor socialismului de a învinge capitalismul în întrecerea economică? Sau aceasta înseamnă poziția unor oameni care, întîmpinînd dificultăți în construirea socialismului, au fost cuprinși de dezamăgire, nu văd posibilitatea de a exercita principala înfrîngere asupra mișcării revoluționare internaționale prin succesele lor economice, prin exemplul construirii cu succes a socialismului în țările lor? Ei vor mai degrabă să obțină revoluția pe alte căi, care li se par mai scurte. Dar revoluția victorioasă își poate consolida și dezvolta succesele, poate demonstra superioritatea socialismului față de capitalism prin muncă și numai prin muncă poporul. E drept că acest lucru nu este ușor, mai ales dacă revoluțiile au loc în țări care au moștenit din trecut o economie slab dezvoltată. Dar exemplul Uniunii Sovietice și al multor alte țări socialiste demonstrează în mod convingător că și în aceste condiții, dacă se înfăptuiesc o conducere justă, se pot obține succese uriașe și se poate dovedi întregii lumi superioritatea socialismului față de capitalism.

Mai departe, ce condiții sînt mai avantajoase pentru lupta revoluționară a clasei muncitoare din țările capitaliste — condițiile păcii și coexistenței pașnice, sau condițiile unei permanente încordări internaționale și ale „războiului rece”?

Răspunsul la această întrebare nu lasă nici un fel de îndoieli. Cine nu știe că cercurile guvernante ale statelor imperialiste folosesc atmosfera „războiului rece” pentru a afișa șovinismul, isteria războinică, anticommunismul deșăntat, pentru a instala la putere pe reacționarii și profesistii cei mai înverșurați, pentru a desființa democrația, pentru a se răfui cu partidele politice, cu organizațiile sindicale și cu celelalte organizații de masă ale clasei muncitoare.

Lupta comuniștilor pentru pace întărește într-o măsură considerabilă legăturile lor cu masele, prestigiul și influența lor, deci contribuie la crearea a ceea ce se numește armata politică a revoluției.

Lupta pentru pace și pentru coexistența pașnică a statelor cu orînduirii sociale diferite nu frînează cîtuși de puțin, nu îndepărtează, ci dimpotrivă, oferă posibilitatea de a desfășura din plin lupta pentru atingerea telurilor finale ale clasei muncitoare internaționale.

Este greu de crezut că tovarășii chinezi, oameni cu experiență, care au făcut ei înșiși revoluția, nu înțeleg principalul, și anume că revoluția mondială se desfășoară astăzi și prin întărirea sistemului mondial al socialismului, și prin lupta de clasă revoluționară a muncitorilor din țările capitaliste, și prin lupta pentru mărirea de eliberare națională, pentru întărirea independenței politice și economice a statelor din Asia și Africa, care s-au eliberat recent și prin lupta pentru pace, împotriva războaielor agresive, și prin lupta antimonopolistă a maselor populare, și pe multe alte căi care nu trebuie oprite unele altora, ci trebuie unite, în dreptate spre același tel — răsturnarea dominației imperialismului.

Tovarășii chinezi acuză în mod trufaș și fignitor partidele comuniste din Franța, Italia, S.U.A. și din alte țări, nici mai mult, nici mai puțin, decît de oportunist și reformism, de „cretinism parlamentar” și chiar de alunecare spre „socialism burghez”. Pe ce temel? Pe temelul că aceste partide comuniste nu proclamă lozincă revoluției proletare imediate, deși chiar și conducătorii chinezi trebuie să înțeleagă că aceasta nu se poate face fără existența unei situații revoluționare.

Orice marxist-leninist bine pregătit știe că a lansa prematur lozincă insurrecției armate, atunci cînd în țară nu există o situație revoluționară, înseamnă a condamna clasa muncitoare la înfrîngere. Se știe cu cîtă seriozitate a tratat această problemă V. I. Lenin, cu cîtă perspicacitate politică și cunoaștere a situației concrete a procedat el la alegerea momentului acțiunii revoluționare. Chiar în ajutorul lui Octombrie, Lenin a arătat că este prea devreme să se acționeze la 24 octombrie, iar la 26 va fi prea tîrziu, s-ar putea pierde totul — prin urmare puterea trebuie să fie preluată în mod obligatoriu la 25 octombrie. Cine stabilește gradul de incandescență al contradicțiilor de clasă, existența situației revoluționare, cine alege momentul acțiunii? Aceasta o poate face numai clasa muncitoare a fiecărei țări, avangarda sa — partidul marxist-leninist.

Istoria mișcării muncitorești internaționale arată că nu este bun partidul care, întîlnindu-se partid muncitoresc, se ocupă numai de problemele economice, nu educă clasa muncitoare în spirit revoluționar, nu o pregătește pentru lupta politică, pentru cucerirea puterii — în acest caz el alunecă inevitabil pe pozițiile reformismului. Dar nu este bun nici partidul care își propune drept sarcină să desfășoare lupta politică izolat de lupta pen-

tru îmbunătățirea situației economice a clasei muncitoare, a țărânilor, a tuturor oamenilor muncii. Un asemenea partid se rupe în mod inevitabil de mase. Numai dacă folosește în mod just toate formele luptei de clasă, numai dacă le îmbină cu pricepere, partidul poate deveni un partid cu adevărat revoluționar, marxist-leninist, conducătorul maselor, poate conduce cu succes clasa muncitoare la asaltul împotriva capitalului, la cucerirea puterii.

Conducătorii chinezi consideră că păcatul de moarte al multor partide comuniste din țările capitaliste dezvoltate constă în faptul că ele văd sarcinile lor directe în lupta pentru interesele economice și sociale ale oamenilor muncii, pentru reforme democratice, înfăptuite încă în condițiile capitalismului și care ușurează condițiile de trai ale clasei muncitoare, țărânilor, pășturilor mic-burghize ale populației, care contribuie la crearea unui larg front antimonopolist, menit să servească drept bază în lupta continuă pentru victoria revoluției socialiste, adică se preocupă de ceea ce este înscris în Declarația de la Moscova din 1960.

Pronunțîndu-se împotriva întregii activități pe care o desfășoară în momentul de față partidele comuniste din țările capitaliste dezvoltate, tovarășii chinezi nu au dat dovadă nici de un sentiment elementar de solidaritate cu comuniștii care luptă împotriva capitalului în primele linii ale luptei de clasă, nici de înțelegerea condițiilor concrete din aceste țări, a căilor specifice pe care pășeste mișcarea revoluționară a clasei muncitoare de acolo. În fond, în numele revoluției, ei resping căile care duc spre revoluție, impun o linie care izola de mase partidele comuniste, care ar duce la pierderea de către clasa muncitoare a aliaților ei în lupta împotriva dominației monopolurilor, împotriva capitalismului.

Tovarășii chinezi sînt în divergență cu mișcarea comunistă mondială și în problema formelor de trecere a diferitelor țări la socialism.

Se știe că P.C.U.S. și celelalte partide marxist-leniniste așa cum s-a spus clar în documentele Consfătuirilor de la Moscova, în Programul P.C.U.S., pornesc de la posibilitatea trecerii pașnice și nepașnice la socialism. Cu toate acestea, tovarășii chinezi afirmă cu încăpăținare că partidul nostru și alte partide frățești ar recunoaște numai calea pașnică.

În scrisoarea sa din 30 martie 1963, C.C. al P.C.U.S. și-a spus încă o dată poziția în această problemă:

„Clasa muncitoare și avangarda sa — partidele marxist-leniniste — se străduiesc să înfăptuiască revoluția socialistă prin mijloace pașnice, fără război civil. Realizarea acestei posibilități are corespundența intereselor clasei muncitoare și ale întregului popor, intereselor naționale generale ale țării. Totodată alegerea căilor de dezvoltare a revoluției nu depinde numai de clasa muncitoare. Dacă clasele exploatoare vor recurge la violență împotriva poporului, clasa muncitoare va fi nevoită să folosească calea nepașnică de cucerire a puterii. Totul depinde de condițiile concrete, de raportul forțelor de clasă dinăuntrul țării și de pe arena mondială.”

Se înțelege că indiferent de forma în care ar avea loc trecerea de la capitalism la socialism, ea este posibilă numai pe calea revoluției socialiste, a dictaturii proletariului în diferitele ei forme. Dînd o înaltă prețuire luptei pline de abnegație a clasei muncitoare, în frunte cu comuniștii, din țările capitaliste, P.C.U.S. consideră de datoria sa să le acorde ajutor și sprijin multilateral.”

Am explicat de multe ori punctul nostru de vedere și nu este nevoie să-l expunem mai amănunțit aici.

Dar care este poziția tovarășilor chinezi în această problemă? Ea trece ca un fir roșu prin toate cuvîntările lor și prin scrisoarea C.C. al P.C. Chinez din 14 iunie.

Tovarășii chinezi consideră că principala criteriu al spiritului revoluționar este recunoașterea insurrecției armate întotdeauna, în orice împrejurări și pretutindeni. Prin aceasta, tovarășii chinezi neagă, de fapt, posibilitatea folosirii formelor pașnice de luptă pentru victoria revoluției socialiste. În timp ce marxism-leninismul ne învață că comuniștii trebuie să-și însușească toate formele luptei revoluționare de clasă — atât cele violente, cit și cele neviolente.

O altă problemă importantă este problema legăturii dintre lupta clasei muncitoare internațională și mișcarea de eliberare națională a popoarelor Asiei, Africii și Americii Latine.

Mișcarea muncitorească revoluționară internațională, reprezentată astăzi și de sistemul mondial al socialismului și de partidele comuniste din țările capitaliste, precum și mișcarea de eliberare națională a popoarelor Asiei, Africii și Americii Latine — sînt mărețele forțe ale contemporaneității. Relațiile juste dintre ele constituie una din condițiile principale ale victoriei asupra imperialismului.

Cum rezolvă tovarășii chinezi această

(Continuare în pag. IV a)

Scrisoarea Comitetului Central al Partidului Comunist Chinez adresată Comitetului Central al P.C.U.S.

(Urmare din numărul de ieri al ziarului)

(15) Interzicerea totală și distrugerea armelor nucleare este o sarcină importantă în lupta pentru apărarea păcii în lume. Trebuie să facem tot posibilul pentru realizarea acestui obiectiv.

Armele nucleare au o putere de distrugere fără precedent; iată de ce de peste un deceniu imperialismul american continuă politica lor de santaj nuclear pentru a-și realiza ambiția de a înrobi popoarele din toate țările, de a domina lumea.

Dar cînd imperialismul amenință alte țări cu armele nucleare, ei expun popoarele din propriile lor țări aceleși amenințări, determinîndu-le astfel să se ridice împotriva armelor nucleare și împotriva politicii imperialiste de agresiune și război. În același timp în speranța lor zadarnică de a-și distruge adversarii cu ajutorul armelor nucleare, imperialismul se expun de fapt ei înșiși pericolului de a fi distruși.

Există într-adevăr posibilitatea interzicerii armelor nucleare. Totuși, dacă imperialismul vor fi siliți să accepte un acord pentru interzicerea armelor nucleare, este evident că acesta nu se va daorea „dragostei lor pentru umanitate”, ci o vor face doar ca urmare a presiunii popoarelor din toate țările și pentru a-și apăra propriile interese vitale.

În contrast cu imperialismul, țările socialiste se bizuie pe forțele juste ale poporului și pe propria lor politică justă, și nu au nevoie cîtuși de puțin să riște a se juca cu arme nucleare pe arena internațională. Țările socialiste posedă arme nucleare numai cu scopul de a se apăra și pentru a împiedica imperialismul să dezlănțule un război nuclear.

Marxist-leniniștii consideră că fîuritul istoric este poporul. În prezent, ca și în trecut, omul este factorul hotărîtor. Marx-leniniștii acordă importanță rolului schimbării tehnicii, dar este greșit să se diminueze rolul omului și să se exagereze rolul tehnicii.

Ivirea armelor nucleare nu poate nici să oprească progresul istoriei umane nici să salveze sistemul imperialist de la pieire, întrucît omul este factorul hotărîtor, întrucît omul este factorul hotărîtor. Marx-leniniștii acordă importanță rolului schimbării tehnicii, dar este greșit să se diminueze rolul omului și să se exagereze rolul tehnicii.

Ivirea armelor nucleare nu rezolvă și nu poate rezolva contradicțiile fundamentale din lumea contemporană, nu schimbă și nu poate schimba legea luptei de clasă, și nu schimbă și nu poate schimba natura imperialismului și a reacțiunii.

De aceea, nu se poate spune că odată cu ivirea armelor nucleare posibilitatea și necesitatea revoluțiilor sociale și naționale au dispărut, sau că principiile de bază ale marxism-leninismului, și în special teoriile despre revoluția proletară și dictatura proletariului și despre război și pace s-au învechit și au devenit „dogme” depășite.

(16) Lenin este acela care a formulat teza posibilității coexistenței pașnice între țările socialiste și țările capitaliste. Este binecunoscut că după ce marea popor sovietic a respins intervenția armată străină, Partidul Comunist al Uniunii Sovietice și guvernul sovietic, conduse în frunte de Lenin și apoi de Stalin, au dus cu consecvență politica coexistenței pașnice și că au fost nevoite să ducă un război de autoapărare numai după ce au fost atacate de imperialismul german.

Republica Populară Chineză, de la crearea ei, a dus și ea în mod consecvent politica coexistenței pașnice cu țări avînd sisteme sociale diferite, și China este aceea care a inițiat cele cinci principii ale coexistenței pașnice.

Totuși, deodată, în urmă cu cîțiva ani, unii au revendicat drept propria lor „mare descoperire” politica de coexistență pașnică a lui Lenin. Ei susțin că au monopolul interpretării acestei politici. Ei tratează „coexistența pașnică” ca și cum ar fi o revelație mistică, din cer și îi atribuie orice succes realizat prin luptă de popoare lumii. Mai mult încă, ei califică pe toți acei care nu sînt de acord cu denaturările idelilor lui Lenin făcute de ei drept adversarii ai coexistenței pașnice, drept oameni care nu cunoșc deloc pe Lenin și leninismul, drept eretici care merită să fie arși pe rug.

Cum pot oare comuniștii chinezi să fie de acord cu această părere și această practică? Ei nu pot, este imposibil.

Principiul leninist al coexistenței pașnice este foarte limpede și ușor de înțeles de oamenii simpli. Coexistența pașnică definește anumite relații între țări cu sisteme sociale diferite și nu trebuie să fie interpretat după bunul plac. Ea nu trebuie extinsă niciodată pentru a se aplica relațiilor dintre națiunile asuprite și asupritoare, dintre țările asuprite și asupritoare sau între clasele asuprite și asupritoare și nu trebuie niciodată înfățișată ca reprezentînd principala continuare a trecerii de la capitalism la socialism; cu atît mai puțin trebuie să se afirme că coexistența pașnică reprezintă calea omenirii spre socialism. Una este coexistența pașnică între țări cu orînduirii sociale diferite. Pentru țările care duc o politică de coexistență pașnică este interzis cu desăvîrșire să se atingă fie și de un fir de păr al

țărilor aparținînd celuiălalt sistem social. Cu totul altceva este lupta de clasă, lupta pentru eliberarea națională și trecerea de la capitalism la socialism în diferite țări. Acestea sînt lupte revoluționare îndrîjite, pe viață și pe moarte, care urmăresc schimbarea sistemului social. Coexistența pașnică nu poate înlocui luptele revoluționare ale poporului. Trecerea de la capitalism la socialism în orice țară nu poate fi înfăptuită decît prin revoluția proletară și dictatura proletariului în țara respectivă.

În cursul aplicării politicii de coexistență pașnică, între țările socialiste și imperialiste sînt inevitabile lupte în domeniile politic, economic și ideologic, și este absolut imposibil să se realizeze o „colaborare multilaterală”.

Pentru țările socialiste este necesară angajarea unor tratative de un fel sau altul cu țările imperialiste. Este posibil să se ajungă la anumite acorduri prin tratative, bizîndu-se pe politica justă a țărilor socialiste și pe presiunea exercitată de popoarele din toate țările. Compromisurile necesare între țările socialiste și țările imperialiste nu cer însă ca popoarele și țările asuprite să urmeze acest exemplu și să încheie compromisuri cu imperialismul și lacheii săi. Nimeni nu trebuie să ceară vreedată, în numele coexistenței pașnice, ca popoarele și țările asuprite să renunțe la luptele lor revoluționare.

Aplicarea politicii de coexistență pașnică de către țările socialiste este favorabilă creării unei situații internaționale pașnice în vederea construirii socialismului, demascării politicii imperialiste de agresiune și război și izolării forțelor imperialiste de agresiune și război. Dar dacă linia generală a politicii externe a țărilor socialiste se limitează la coexistența pașnică, devine imposibilă justa tratare a relațiilor dintre țările socialiste și a celor dintre țările socialiste și țările și popoarele asuprite. De aceea este greșit să se considere coexistența pașnică drept linia generală a politicii externe a țărilor socialiste.

După părerea noastră, linia generală a politicii externe a țărilor socialiste trebuie să aibă următorul conținut: a) dezvoltarea relațiilor de prietenie, înțelegătoare și colaborare între țările din lagărul socialist, pe baza internaționalismului proletar; a) lupta pentru coexistența pașnică cu țările cu sisteme sociale diferite, pe baza celor cinci principii, și a combaterii politicii imperialiste de agresiune și război; și a) sprijinul luptelor revoluționare ale tuturor popoarelor și țărilor asuprite. Aceste trei aspecte sînt legate între ele indisolubil, nici unul dintre ele neputînd fi omis.

(17) Lupta de clasă continuă, ca o lege obiectivă independentă de voința omului, în cursul unei foarte îndelungate perioade istorice după preluarea puterii de către proletariat. Ea diferă numai ca formă de felul cum se desfășoară înainte de preluarea puterii.

După Revoluția din Octombrie, Lenin a subliniat în repetate rînduri că:

a) Exploatatorii răsturnăți de la putere încearcă întotdeauna într-o mie și una de feluri să-și redobîndească „paradisul” pierdut.

b) Ambianța mic-burgheză generează în permanență noi elemente ale capitalismului.

c) Ca urmare a influenței burgheze și a ambianței coruptoare a mic-burghezii, în rîndurile clasei muncitoare și ale funcționarilor de stat pot apărea degenerații și noi elemente burgheze.

d) Condițiile externe pentru continuarea luptei de clasă într-o țară socialistă sînt încercuirea de către capitalismul internațional, amenințarea imperialismului cu intervenția armată și activitatea lor subversivă care urmărește descompunerea pașnică.

Viața a confirmat aceste concluzii ale lui Lenin.

Timp de decenii sau chiar și perioade mai îndelungate după înfăptuirea industrializării socialiste și a colectivizării agriculturii, va fi imposibil să se spună că vreo țară socialistă a scăpat de acele elemente pe care le-a demascat Lenin în repetate rînduri, cum ar fi rămășițele burgheze, parazitii, speculanții escrocii, vagabonzii, huliganii sau delapidatorii de fonduri ale statului; sau să se spună că o țară socialistă nu mai are nevoie sau poate să slăbească preocuparea privind sarcina trăsă de Lenin de a învinge „...această molimă ciumă, plagă pe care capitalismul a lăsat-o moștenire socialismului”.

Într-o țară socialistă este nevoie de o perioadă istorică foarte lungă pentru a soluționa în mod tratat problema: cine va leși învingător — socialismul sau capitalismul. Lupta dintre calea socialismului și calea capitalismului se prelungește în toată această perioadă istorică. Această luptă are urcusuri și coborîșuri aidoma unui val, devenind uneori foarte înverșunată. Formele pe care le a această luptă sînt multiple și variate.

Declarația din 1957 arată în mod just că „pentru clasa muncitoare cucerirea puterii este doar începutul revoluției, și nu desăvîrșirea ei”.

Este greșit a nega existența luptei de

clasă în perioada dictaturii proletariului și necesitatea desăvîrșirii revoluției socialiste pe fronturile economic, politic și ideologic; aceasta nu corespunde realității obiective și este contrar marxism-leninismului.

(18) Atît Marx, cît și Lenin au considerat că întreaga perioadă care precede trecerea la treapta superioară a societății comuniste este perioada trecerii de la capitalism la comunism, perioada dictaturii proletariului. În această perioadă de trecere, dictatura proletariului, cu alte cuvinte statul proletar, trece prin procesul dialectic de constituire, consolidare, întărirea și dispariție treptată.

În Critica programului de la Gotha, Marx a pus problema în felul următor: „Între societatea capitalistă și cea comunistă se află perioada transformării revoluționare a uneia în cealaltă. Această perioadă îi corespunde și o perioadă de tranziție politică, iar statul nu poate fi altceva decît dictatura revoluționară a proletariului”.

Lenin a subliniat adesea marea teorie a lui Marx despre dictatura proletariului și a analizat dezvoltarea acestei teorii. În special în strălucita sa lucrare „Statul și Revoluția”, în care el scria: „...trecerea de la societatea capitalistă, care se dezvoltă spre comunism, la societatea comunistă și cu neputință fără o perioadă de tranziție politică, iar statul acestei perioade nu poate fi decît dictatura revoluționară a proletariului”.

El a mai spus: „Esența învățăturii lui Marx despre dictatura acestei teorii, în special în strălucita sa lucrare „Statul și Revoluția”, în care el scria: „...trecerea de la societatea capitalistă, care se dezvoltă spre comunism, la societatea comunistă și cu neputință fără o perioadă de tranziție politică, iar statul acestei perioade nu poate fi decît dictatura revoluționară a proletariului”.

El a mai spus: „Esența învățăturii lui Marx despre dictatura acestei teorii, în special în strălucita sa lucrare „Statul și Revoluția”, în care el scria: „...trecerea de la societatea capitalistă, care se dezvoltă spre comunism, la societatea comunistă și cu neputință fără o perioadă de tranziție politică, iar statul acestei perioade nu poate fi decît dictatura revoluționară a proletariului”.

După cum s-a arătat mai sus, teza fundamentală a lui Marx și Lenin este că dictatura proletariului va continua în mod inevitabil în întreaga perioadă istorică a trecerii de la capitalism la comunism, adică în întreaga perioadă pînă la desființarea tuturor deosebirilor de clasă și trecerea la o societate fără clase, treapta superioară a societății comuniste.

După cum s-a arătat mai sus, teza fundamentală a lui Marx și Lenin este că dictatura proletariului va continua în mod inevitabil în întreaga perioadă istorică a trecerii de la capitalism la comunism, adică în întreaga perioadă pînă la desființarea tuturor deosebirilor de clasă și trecerea la o societate fără clase, treapta superioară a societății comuniste.

După cum s-a arătat mai sus, teza fundamentală a lui Marx și Lenin este că dictatura proletariului va continua în mod inevitabil în întreaga perioadă istorică a trecerii de la capitalism la comunism, adică în întreaga perioadă pînă la desființarea tuturor deosebirilor de clasă și trecerea la o societate fără clase, treapta superioară a societății comuniste.

După cum s-a arătat mai sus, teza fundamentală a lui Marx și Lenin este că dictatura proletariului va continua în mod inevitabil în întreaga perioadă istorică a trecerii de la capitalism la comunism, adică în întreaga perioadă pînă la desființarea tuturor deosebirilor de clasă și trecerea la o societate fără clase, treapta superioară a societății comuniste.

După cum s-a arătat mai sus, teza fundamentală a lui Marx și Lenin este că dictatura proletariului va continua în mod inevitabil în întreaga perioadă istorică a trecerii de la capitalism la comunism, adică în întreaga perioadă pînă la desființarea tuturor deosebirilor de clasă și trecerea la o societate fără clase, treapta superioară a societății comuniste.

După cum s-a arătat mai sus, teza fundamentală a lui Marx și Lenin este că dictatura proletariului va continua în mod inevitabil în întreaga perioadă istorică a trecerii de la capitalism la comunism, adică în întreaga perioadă pînă la desființarea tuturor deosebirilor de clasă și trecerea la o societate fără clase, treapta superioară a societății comuniste.

După cum s-a arătat mai sus, teza fundamentală a lui Marx și Lenin este că dictatura proletariului va continua în mod inevitabil în întreaga perioadă istorică a trecerii de la capitalism la comunism, adică în întreaga perioadă pînă la desființarea tuturor deosebirilor de clasă și trecerea la o societate fără clase, treapta superioară a societății comuniste.

După cum s-a arătat mai sus, teza fundamentală a lui Marx și Lenin este că dictatura proletariului va continua în mod inevitabil în întreaga perioadă istorică a trecerii de la capitalism la comunism, adică în întreaga perioadă pînă la desființarea tuturor deosebirilor de clasă și trecerea la o societate fără clase, treapta superioară a societății comuniste.

După cum s-a arătat mai sus, teza fundamentală a lui Marx și Lenin este că dictatura proletariului va continua în mod inevitabil în întreaga perioadă istorică a trecerii de la capitalism la comunism, adică în întreaga perioadă pînă la desființarea tuturor deosebirilor de clasă și trecerea la o societate fără clase, treapta superioară a societății comuniste.

După cum s-a arătat mai sus, teza fundamentală a lui Marx și Lenin este că dictatura proletariului va continua în mod inevitabil în întreaga perioadă istorică a trecerii de la capitalism la comunism, adică în întreaga perioadă pînă la desființarea tuturor deosebirilor de clasă și trecerea la o societate fără clase, treapta superioară a societății comuniste.

După cum s-a arătat mai sus, teza fundamentală a lui Marx și Lenin este că dictatura proletariului va continua în mod inevitabil în întreaga perioadă istorică a trecerii de la capitalism la comunism, adică în întreaga perioadă pînă la desființarea tuturor deosebirilor de clasă și trecerea la o societate fără clase, treapta superioară a societății comuniste.

După cum s-a arătat mai sus, teza fundamentală a lui Marx și Lenin este că dictatura proletariului va continua în mod inevitabil în întreaga perioadă istorică a trecerii de la capitalism la comunism, adică în întreaga perioadă pînă la desființarea tuturor deosebirilor de clasă și trecerea la o societate fără clase, treapta superioară a societății comuniste.

După cum s-a arătat mai sus, teza fundamentală a lui Marx și Lenin este că dictatura proletariului va continua în mod inevitabil în întreaga perioadă istorică a trecerii de la capitalism la comunism, adică în întreaga perioadă pînă la desființarea tuturor deosebirilor de clasă și trecerea la o societate fără clase, treapta superioară a societății comuniste.

Scrisoarea Comitetului Central al P.C. Chinez adresată Comitetului Central al P.C.U.S.

(Urmare din pag. III-a)

tivistă există în toate țările socialiste fără excepție și că există de asemenea și proprietate individuală. Proprietatea întregului popor și proprietatea cooperativist-collectivistă reprezintă două feluri de proprietate și două feluri de relații de producție în societatea socialistă. Muncitorii din întreprinderile aparținând întregului popor și țăranii din gospodăriile colective formează două categorii diferite de oameni ai muncii în societatea socialistă. De aceea, deosebirea de clasă dintre muncitori și țăranii există în toate țările socialiste, fără excepție. Această deosebire va dispărea numai atunci când va fi înfăptuită trecerea la treapta superioară a comunismului. La actualul lor nivel de dezvoltare economică, toate țările socialiste se află încă foarte departe de treapta superioară a comunismului, în care se aplică principiul de la fiecare după capacitatea sa, fiecare după nevoile sale. De aceea, va fi nevoie de foarte multă vreme pentru eliminarea deosebirii de clasă dintre muncitori și țăranii. Iar până când nu se va elimina această deosebire nu va fi cu puțință să se afirme că s-a ajuns la o societate fără clase sau că nu mai este nevoie de dictatura proletariatului.

Atunci când un stat socialist este denumit „statul întregului popor” nu se încearcă oare înlocuirea teoriei marxist-leniniste a statului prin teoria burgheză a statului? Nu se încearcă oare înlocuirea statului de dictatură a proletariatului printr-un stat cu un caracter diferit?

Dacă așa stau lucrurile, aceasta nu reprezintă oare un pas înapoi în evoluția istorică? Degenerarea sistemului social în Iugoslavia constituie o lecție serioasă.

(19) Leninismul susține că în țările socialiste partidul proletariatului trebuie să existe împreună cu dictatura proletariatului. Partidul proletariatului este neapărat necesar pentru întreaga perioadă istorică a dictaturii proletariatului. Aceasta deoarece dictatura proletariatului este nevoită să lupte împotriva dușmanilor proletariatului și poporului, deoarece trebuie să-l reducă pe țăranii și alții mici producători, să întărească în permanență rindurile proletariatului, să construiască socialismul și să efectueze trecerea la comunism; nici unul din aceste lucruri nu poate fi înfăptuit fără conducerea partidului proletariatului.

Poate exista oare „un partid al întregului popor”? Este posibil oare să se înlocuiască partidul ca avangardă a proletariatului, cu un „partid al întregului popor”?

Nici aceasta nu este o chestiune referitoare la treburile interne ale unui anumit partid, ci o problemă fundamentală, privind adevărul universal al marxism-leninismului.

După părerea marxist-leniniștilor, nu există un partid politic fără caracter de clasă sau situat deasupra claselor. Toate partidele politice au un caracter de clasă. Spiritul de partid este expresia concentrată a caracterului de clasă.

Partidul proletariatului este singurul partid capabil să reprezinte interesele întregului popor. El poate face acest lucru tocmai datorită faptului că reprezintă interesele proletariatului, ale cărui idei și voință le concentrează. El poate conduce întregul popor deoarece proletariatul se poate elibera definitiv numai odată cu eliberarea întregii omeniri, deoarece însăși natura proletariatului îi dă partidului său posibilitatea să abordeze problemele în funcție de interesele sale actuale și viitoare, deoarece partidul dă dovadă față de popor de devotament și un spirit de abnegație fără margini; de aci centralismul său democratic și disciplina sa de fier. Fără un asemenea partid, nu este cu puțință să se mențină dictatura proletariatului și să se exprime interesele întregului popor.

Ce se va întâmpla dacă se va anunța la jumătatea drumului, înainte de a trece la treapta superioară a societății comuniste, că partidul proletariatului a devenit un „partid al întregului popor” și dacă se neagă caracterul său de partid al proletariatului?

Nu contrazice oare aceasta în mod fundamental învățăturile lui Marx și Lenin despre partidul proletariatului?

Nu dezarmează oare această proletariatul și toți oamenii muncii, din punct de vedere organizatoric și ideologic, și nu este oare acesta echivalent cu a ajuta la restaurarea capitalismului?

A vorbi despre trecerea la societatea comunistă în asemenea condiții nu înseamnă oare „a merge spre sud în timp ce împingi căruța spre nord”?

(20) În urmărită viața, unii au încercat învățătura unitară a lui Lenin despre legătura dintre conducători, partid, clasă și mase și au ridicat problema „luptei împotriva cultului personalității”. Acest lucru este greșit și dăunător.

Teoria expusă de Lenin este următoarea:

a) masele sunt împărțite în clase;
b) clasele sunt de obicei conduse de partide politice;
c) ca regulă generală, partidele politice sunt conduse de grupuri mai mult sau mai puțin stabile compuse din membri cu cea mai mare autoritate, influență și experiență, care sînt aleși în funcțiile de cea mai mare răspundere și sînt numiți conducători.

Lenin a afirmat că „toate acestea sînt lucruri elementare”.

Partidul proletariatului este statul major al proletariatului în revoluție și în luptă înainte de a putea deveni o avangardă organizată și capabilă de luptă, orice partid al proletariatului trebuie să aibă centralismul bazat pe democrație și să stabilească o conducere marxist-leninistă puternică. A ridica problema „luptei împotriva cultului personalității” înseamnă în realitate a opune pe conducători masei a submina conducerea unitară a partidului bazată pe centralismul demo-

cratic, a risipi forța sa de luptă și a dezintegra rindurile sale.

Lenin a criticat păreri greșite care opun pe conducători masei. El le-a caracterizat ca „ridicolen și absurde și stupide”.

Partidul Comunist Chinez a dezaprobat întotdeauna exagerarea rolului personalității, a preconizat și aplicat cu perseverență centralismul democratic în sinul partidului și a susținut necesitatea legăturii conducerii cu masele, afirmând că o conducere justă trebuie să șteie cum să concentreze păreri greșite.

În timp ce luptă în mod zgomotos împotriva așa-numitului cult al personalității, unii fac în realitate tot ce le stă în putință pentru a defăima partidul proletariatului și dictatura proletariatului. În același timp ei exagerază enorm rolul anumitor persoane, punind pe seama lor toate greșelile și atribuindu-le lor însuși toate meritele.

Ceea ce este mai grav este faptul că, sub pretextul „luptei împotriva cultului personalității”, unii se amestecă în mod grosolan în treburile interne ale partidelor frățești și își schimbă silind alte partide frățești să-și schimbe conducerea, cu scopul de a impune acestor partide propria lor linie greșită. Ce sînt toate acestea dacă nu sovînism de mare putere, sectarism și scizionism? Ce sînt toate acestea dacă nu subversivism?

A sosit de mult timpul să se răspîndească în mod serios și cuprinzător învățătura unitară a lui Lenin despre legăturile reciproce dintre conducători, partid, clasă și mase.

(21) Relațiile dintre țările socialiste sînt relații internaționale de tip nou. Relațiile dintre țările socialiste, fie ele mari sau mici și fie ele mai dezvoltate sau mai puțin dezvoltate din punct de vedere economic, trebuie să se bazeze pe principiile egalității depline, respectului față de integritatea teritorială, suveranității și independenței, ca și al neamestecului în afacerile interne ale altora, pe principiile sprijinului reciproc și ajutorului reciproc în concordanță cu internaționalismul proletar.

În activitatea de construcție fiecare țară socialistă trebuie să se bizuie în primul rînd pe ea însăși.

Potrivit propriilor sale condiții concrete, fiecare țară socialistă trebuie să se bizuie înainte de toate pe munca asiduă și pe talentele propriului popor, să folosească pe deplin și în mod planificat toate resursele sale disponibile și să facă uz de întregul său potențial în construcția socialismului. Numai în felul acesta va putea ea să construiască în mod eficient socialismul și să-și dezvolte economia într-un ritm rapid.

Acesta este singura cale pe care fiecare țară socialistă în parte poate să întărească puterea întregului lagăr socialist și să sporească capacitatea sa de a sprijini cauza revoluționară a proletariatului internațional. De aceea, a respecta principiul bizuirii în primul rînd pe forțele proprii în activitatea de construcție a țării respective înseamnă a aplica în mod concret internaționalismul proletar.

Dacă, pornind doar de la propriile sale interese particulare, vreo țară socialistă cere în mod unilateral altor țări frățești să se supună nevoilor sale și folosește pretextul combaterii a ceea ce se numește „mers de unul singur” și „naționalism” spre a împiedica alte țări frățești de a aplica principiul bizuirii în primul rînd pe propriile eforturi în construcția lor și de a-și dezvolta economiile pe baza independenței; dacă o asemenea țară socialistă merge chiar plîm într-acolo încît să aplice presiuni economice asupra altor țări frățești — atunci acestea sînt manifestări de pur egoism național.

Este absolut necesar ca țările socialiste să ducă o activitate de intrajutorare, colaborare și schimburi economice reciproce. O asemenea colaborare economică trebuie să se bazeze pe principiile egalității depline, avantajului reciproc și ajutorului reciproc tovarășesc.

Ar însemna sovînism de mare putere să se nege aceste principii de bază în numele „diviziunii internaționale a muncii” sau „specializării”, să se impună altora propria voință, să se stîrbească independența și suveranitatea unor țări frățești sau să se aducă prejudicii intereselor popoarelor lor.

În relațiile dintre țările socialiste ar fi absurd să se merge pe linia obținerii de profit pentru sine pe socoteala altora, — practică ce caracterizează relațiile dintre țările capitaliste — sau să se merge plîm într-acolo încît să se la „integrarea economică” și „Piața comună” pe care grupurile monopoliste le-au instituit în scopul acaparării de piețe și stoarcerii de profituri, ca exemple pe care ar trebui să le urmeze țările socialiste. În colaborare și ajutorul lor economic reciproc.

(22) Declarația din 1957 și Declarația din 1960 au stabilit principiile călăuzitoare ale relațiilor dintre partidele frățești. Acestea sînt principii solidarității, principiul sprijinului reciproc și al asistenței reciproce, principiul independenței și egalității și principiul realizării unanimității prin consultare — toate pe baza marxism-leninismului și internaționalismului proletar.

Observăm că în scrisoarea sa din 30 martie Comitetul Central al P.C.U.S. afirmă că nu există partide „superioare” și „subordonate” în mișcarea comunistă, că toate partidele comuniste sînt independente și egale și că ele trebuie să-și stabilească relațiile lor pe baza internaționalismului proletar și ajutorului reciproc.

O calitate prețioasă a comunistilor este concordanța dintre faptele și cuvintele lor. Singura cale corectă a salvărilor și întăririi unității partidelor frățești este de

călăuzesc relațiile dintre partidele și țările frățești și salvgardează și întăresc unitatea lagărului socialist și a mișcării comuniste internaționale.

(23) Pentru a înfăptui programul comun al mișcării comuniste internaționale asupra căruia au căzut în unanimitate de acord partidele frățești trebuie dusă o luptă fără compromis împotriva tuturor formelor de oportunism, care este o abatere de la marxism-leninism.

Cele două Declarații subliniază că revizionismul sau, cu alte cuvinte, oportunismul de dreapta, este principala primejdie în mișcarea comunistă internațională. Revizionismul iugoslav este tipul revizionismului contemporan.

Declarația din 1960 subliniază în special: „Partidele comuniste au condamnat în unanimitate varianta iugoslavă a oportunismului internațional, expresie concentrată a „teoriilor” revizionistilor contemporani”.

În Declarație se arată în continuare: „Trădind marxism-leninismul, declarându-l învechit, conducătorii U.C.I. au opus Declarației din 1957 programul lor revizionist antileninist, au opus U.C.I. întregii mișcări comuniste internaționale, au rupt țara lor de lagărul socialist, au făcut-o dependentă de așa-numitul „ajutor” al imperialismului american și al altor imperialismiști...”

În Declarație se spune mai departe: „Revizionistii iugoslavi duc o activitate de subminare împotriva lagărului socialist și a mișcării comuniste mondiale. Sub pretextul că duc o politică de neparticipare la blocuri, ei desfășoară o activitate care prejudiciază cauza unității tuturor forțelor și a statelor iubitoare de pace”.

De aceea, Declarația trage următoarea concluzie: „Demascarea în continuare a conducătorilor revizionistilor iugoslavi și luptă activă pentru a feri mișcarea comunistă, ca și mișcarea muncitorească, de ideile antileniniste ale revizionistilor iugoslavi rîmin o sarcină necesară a partidelor marxist-leniniste”.

Chestiunea ridicată aici este o importantă chestiune de principiu pentru mișcarea comunistă internațională.

Abia recent, cîna lui Tito a declarat în mod public că persistă să-și mențină programul revizionist și poziția sa antimarxist-leninistă, care este în opoziție cu cele două Declarații.

Imperialismul S.U.A. și partenerii săi din N.A.T.O. au cheltuit mai multe miliarde de dolari întretinînd cîna lui Tito vreme îndelungată. Camuflată ca „marxist-leninistă” și agînd drapelul de „țară socialistă”, cîna lui Tito a subminat mișcarea comunistă internațională și cauza revoluționară a popoarelor lumii, slujind ca un detașament special al imperialismului american.

Este complet lipsit de teme și în neconcordanță cu faptele a afirma că Iugoslavia arată „anumite tendințe pozitive”, că este o „țară socialistă” și că cîna lui Tito este o „forță antimperialistă”.

Unii încearcă acum să introducă cîna revizionistă iugoslavă în comunitatea socialistă și în rîndurile comunismului internațional. Aceasta înseamnă a rupe pe față acordul realizat în unanimitate la Constituția din 1960 a partidelor frățești, ceea ce este cu totul de neîngăduit.

Tendința revizionistă care s-a răspîndit larg în ultimii cîna ani în mișcarea internațională a clasei muncitoare și numeroasele experiențe și lecții ale mișcării comuniste internaționale au confirmat pe deplin justetea concluziei celor două Declarații că revizionismul este în prezent principala primejdie în mișcarea comunistă internațională.

Cu toate acestea, unii spun pe față că dogmatismul și nu revizionismul constituie principala primejdie, sau că dogmatismul este tot atât de primejdios ca și revizionismul etc. Ce fel de principiu stă la baza tuturor acestor afirmații?

Marxist-leniniștii fermi și adevăratele partide marxist-leniniste trebuie să pună principiile pe prim plan. Ei nu trebuie să se tocmescă asupra principiilor, aprobînd un lucru astăzi și altul mâine, susținînd un lucru astăzi și altul mâine.

Împreună cu toți marxist-leniniștii, comunistii chinezi vor continua să ducă o luptă fără compromis împotriva revizionismului contemporan pentru a apăra puritatea marxism-leninismului și poziția principială a celor două Declarații.

Luptînd împotriva revizionismului, care este principala primejdie în mișcarea comunistă internațională, comunistii trebuie, de asemenea, să lupte împotriva dogmatismului.

După cum se spune în Declarația din 1957, partidele proletariatului „trebuie să respecte cu fermitate principiul îmbrînării adevărului general al marxism-leninismului cu practica concretă a revoluției și a construcției în țările lor...”

Acesta înseamnă:

Pe de o parte, este necesar să se respecte întotdeauna adevărul universal al marxism-leninismului. Dacă nu se procedează astfel, înseamnă a cădea în greșeli oportuniste de dreapta sau revizioniste.

Pe de altă parte, este întotdeauna necesar să se pornească de la realitate, să se mențină o legătură strînsă cu masele, să se tragă în permanență concluzii din experiența luptelor de masă și să se elaboreze și să se aplice în mod independent politica și tactica corespunzătoare condițiilor din țara respectivă. Dacă nu se procedează astfel, dacă se copiază în mod mecanic politica și tactica unui alt partid comunist, dacă unul se supune orbește voinței altora sau acceptă fără nici o analiză programul și rezoluțiile unui alt partid comunist, ca o linie proprie, înseamnă a cădea în greșeli dogmatice.

Unii vîolesc acum acest principiu fundamental, care a fost cu mult în urmă afirmat în Declarația din 1957. Sub pretextul „dezvoltării creatoare a marxism-leninismului”, ei nesocotesc adevărul fundamental al marxism-leninismului. Mai mult încă, ei prezintă drept „adevăruri universale marxist-leniniste” propriile lor rețete care nu se bazează decît pe presupuneri subiective și sînt rupte de realitate și de mase și sîlesc pe alții să accepte necondiționat aceste rețete.

În felul acesta au adărat în mișcarea comunistă internațională multe fenomene grave.

(24) O lecție cît se poate de importantă din experiența mișcării comuniste internaționale este aceea că dezvoltarea și victoria unei revoluții depind de existența unui partid revoluționar al proletariatului.

Trebuie să existe un partid revoluționar.

Trebuie să existe un partid revoluționar creat pe baza teoriei revoluționare și stilului revoluționar al marxism-leninismului.

Trebuie să existe un partid revoluționar capabil să realizeze o legătură strînsă între conducerea lui și masele largi ale poporului.

Trebuie să existe un partid revoluționar care să persevereze pe calea adevărului, să fie capabil să-și îndrepte greșelile și să desfășoare critica și autocritica.

Nu mai asemenea partid revoluționar poate conduce proletariatul și masele largi ale poporului pe calea înfrîngerii imperialismului și lacheilor săi, a cîștigării victoriei depline în revoluția național-democratică și a cîștigării victoriei în revoluția socialistă.

Dacă un partid nu este un partid revoluționar al proletariatului, ci un partid reformist burghez:

dacă nu este un partid marxist-leninist ci un partid revizionist;

dacă nu este un partid de avangardă al proletariatului, ci un partid care se trăste în coada burgheziei;

dacă nu este un partid reprezentînd interesele proletariatului și pe toți oamenii muncii, ci un partid reprezentînd interesele aristocrației muncitorești;

dacă nu este un partid internaționalist, ci un partid naționalist;

dacă nu este un partid care să-și poată folosi mînea spre a gîndi pentru sine însăși și a dobîndi o cunoaștere exactă despre tendințele diferitelor clase din propria sa țară, prin cercetări și studii serioase, și care să știe să aplice adevărul universal al marxism-leninismului și să-l împline cu practica concretă din țara sa proprie, ci — în loc de aceasta — un partid care repetă papagalcește cuvintele altora, copiază experiența străină fără nici o analiză, aleargă de colo pînă colo după direcțiile anumitor persoane din străinătate și care a devenit un partid reprezentînd un amestec de revizionism, dogmatism și orice altceva, în afară de principiile marxist-leniniste;

atunci un asemenea partid este cu totul incapabil să conducă proletariatul și masele în lupta revoluționară, cu totul incapabil să iașă victorios în revoluție și cu totul incapabil să îndeplinească marea misiune istorică a proletariatului.

Acesta este o chestiune asupra căreia toți marxist-leniniștii, toți muncitorii cu conștiință de clasă și toți oamenii progresiști de pretutindeni trebuie să chibzuiască profund.

(25) Este de datoria marxist-leniniștilor să facă deosebire între adevăr și minciună în ce privește divergențele care s-au ivit în mișcarea comunistă internațională. În interesul comun al unității în lupta împotriva dușmanului, noi am susținut întotdeauna rezolvarea problemelor prin consultări între partide și ne-am opus dezvoltării divergențelor în fața dușmanului.

Tovarășii din P.C.U.S. știu că polemica publică din mișcarea comunistă internațională a fost provocată de anumiți conducători ai partidelor frățești și ne-a fost impusă nouă.

Întreacă a fost provocată o dezbateră publică, ea ar trebui să se desfășoare pe baza egalității între partidele frățești și a democrației, a prezentării faptelor și prin explicarea rațională a lucrurilor.

Întreacă unii conducători de partid au steacat public alte partide frățești și au provocat o dezbateră publică, părerea noastră este că ei nu au motiv sau dreptul să interzică partidelor frățești atacate să dea răspunsuri publice.

Întreacă unii conducători de partid au publicat nenumerate articole atînc altele partide frățești, de ce nu publică ei în presa lor proprie articolele pe care acele partide le-au scris ca răspuns?

De cîrînd Partidul Comunist Chinez a fost supus unor atacuri absurde. Cel care au atacat au făcut o mare zarvă și, nesocotînd faptele, au nesocotit numeroase acuzații împotriva noastră. Noi am publicat în presa noastră aceste articole și cuvîntări care ne atacă.

Noi am publicat, de asemenea, în întregime în presa noastră raportul conducerii sovietice la sesiunea Sovietului Suprem din 12 decembrie 1962, articolul editorial din „Pravda” din 7 ianuarie 1963, cu vîntarea conducerii delegației P.C.U.S. la cel de-al VII-lea Congres al P.S.U.G. din 16 ianuarie 1963 și editorialul apărut în „Pravda” la 10 februarie 1963.

Noi am publicat, de asemenea, textele integrale ale celor două scrisori din 21 februarie și 30 martie 1963, primite din partea C.C. al P.C.U.S.

Noi am răspuns la unele din articolele și cuvîntările în care partidele frățești ne-au atacat, iar la altele încă nu am răspuns. Astfel, noi nu am răspuns direct la numeroase articole și cuvîntări ale tovarășilor din P.C.U.S.

Între 15 decembrie 1962 și 8 martie 1963, noi am scris șapte articole pentru a răspunde celor care ne-au atacat. Aceste articole se întitulează:

„Muncitori din toate țările, uniți-vă, împotriviți-vă dușmanului nostru comun!”.

„Divergențele dintre tovarășii Togliatti și noi”.

„Leninismul și revizionismul contemporan”.

„Să ne unim pe baza celor două Declarații de la Moscova”.

„De unde provin divergențele? — Răspunsul lui Thorez și altor tovarășii”.

„Din nou despre divergențele dintre tovarășii Togliatti și noi. — Unele probleme importante ale leninismului în lumea contemporană”.

„Un comentariu asupra Declarației Partidului Comunist din S.U.A.”.

Vă referim probabil la aceste articole cînd, la sfîrșitul scrisorii dv. din 30 martie, acuzați presa chineză că „atacă fără

temei” P.C.U.S. A califica drept „atacuri” articolele pe care noi le-am scris ca răspuns celor care ne-au atacat înseamnă a întoarce lucrurile pe dos.

Întreacă considerați articolele noastre ca „neîntemeiate” și ați de rele, de ce nu publicați toate cele șapte din aceste „atacuri neîntemeiate”? În același mod în care noi am publicat articolele dv., și de ce nu lăsați pe toți tovarășii sovietici și poporul sovietic să poată reflecta asupra lor și să vadă cine are dreptate? Aveți, fără îndoială, dreptul să respingăți punct cu punct aceste articole pe care le considerați „atacuri neîntemeiate”.

Deși calificați articolele noastre drept „neîntemeiate” și argumentele noastre drept greșite, nu spuneți poporului sovietic care sînt de fapt argumentele noastre. Cu greu se poate considera că această practică ar dovedi o atitudine serioasă față de discutarea problemelor de către partidele frățești, față de adevăr sau față de mase.

Noi sperăm că dezbateră publică între partidele frățești poate fi oprită. Aceasta este o problemă care trebuie să fie tratată conform principiilor independenței, egalității și realizării unanimității prin consultare între partidele frățești în mișcarea comunistă internațională, nimeni nu are dreptul să lanseze atacuri ori de cîte ori dorește sau să ordone „să se pună capăt polemilor deschise” ori de cîte ori vrea să împiedice cealaltă parte de a răspunde.

Tovarășilor din P.C.U.S. le este cunoscut că, pentru a crea o atmosferă favorabilă convorbirilor consfătuirii partidelor frățești, noi am hotărît să suspendăm temporar, începînd din 9 martie 1963, răspunsurile publice date atacurilor publice îndreptate nominal împotriva noastră de tovarășii din partidele frățești. Ne rezervăm dreptul de a răspunde în mod public.

În scrisoarea noastră din 9 martie noi am spus că în chestiunea suspendării dozbaterilor publice este necesar ca cele două partide ale noastre și partidele frățești interesate să discute și să ajungă la un acord care să fie echitabil și acceptabil pentru toți”.

Cele de mai sus constituie vederile noastre cu privire la linia generală a mișcării comuniste internaționale și la unele chestiuni de principiu legate de acestea. Sperăm, după cum am arătat la începutul acestei scrisori, că prezentarea sinceră a vederilor noastre va duce la o înțelegere reciprocă. Desigur, tovarășii pot fi de acord sau nu cu aceste vederi, dar, după părerea noastră, chestiunile pe care le discutăm aici sînt chestiuni cruciale, care cer atenție și rezolvare lor de către mișcarea comunistă internațională. Sperăm că toate aceste chestiuni și, de asemenea, acelea ridicate în scrisoarea dv. vor fi în întregime discutate în convorbirile dintre cele două partide ale noastre și la Constituția reprezentanților tuturor partidelor frățești.

În plus, există și alte chestiuni de interes comun, ca, de pildă, critica la adresa lui Stalin și unele chestiuni importante de principiu privind mișcarea comunistă internațională, care au fost ridicate la congresele XX și XXII ale P.C.U.S. și noi sperăm că și în aceste chestiuni va avea loc un schimb sincer de vederi.

Cu privire la convorbirile dintre cele două partide ale noastre, în scrisoarea noastră din 9 martie noi am propus ca tovarășul Hrușciov să vină la Pekin. Dacă aceasta nu v-ar fi convenit, noi am propus ca un alt tovarăș de răspundere din C.C. al P.C.U.S. să conducă o delegație care să vină la Pekin sau ca noi să trimitem o delegație la Moscova.

Deoarece în scrisoarea dv. din 30 martie ați declarat că tovarășul Hrușciov nu poate veni în China și deoarece nu ați exprimat dorința de a trimite o delegație în China, Comitetul Central al Partidului Comunist Chinez a hotărît să trimită o delegație la Moscova.

În scrisoarea dv. din 30 martie l-ați invitat pe tovarășul Mao Tze-dun să viziteze Uniunea Sovietică. La 23 februarie tovarășul Mao Tze-dun, în întrevăderea sa cu ambasadorul sovietic în China, a arătat limpede motivul pentru care el nu intenționează să viziteze Uniunea Sovietică în prezent. Dv. v-ați dat seama bine de aceasta.

Cînd un tovarăș de răspundere din Comitetul Central al Partidului Comunist Chinez a primit pe ambasadorul sovietic în China la 9 mai, el v-a informat că noi vom trimite o delegație la Moscova la mijlocul lui Iunie. Mai tîrziu, conform cererii Comitetului Central al P.C.U.S. noi am consimțit să amînăm convorbirile dintre partidele noastre pentru data de 5 Iulie.

Sperăm în mod sincer că convorbirile dintre partidele chineze și sovietice vor da rezultate pozitive și vor contribui la pregătirea pentru convocarea unei consfătuirii a reprezentanților tuturor partidelor comuniste și muncitorești.

Astăzi mai mult decît oricînd este necesar ca toți comunistii să se unească pe baza marxism-leninismului și internaționalismului proletar și a celor două Declarații asupra căruia au căzut în unanimitate de acord partidele frățești.

Împreună cu partidele marxist-leniniste și masele revoluționare din lumea întreagă, Partidul Comunist Chinez va continua neabătut eforturile sale de a susține interesele lagărului socialist și ale mișcării comuniste internaționale, cauza eliberării popoarelor și națiunilor asuprite, lupta împotriva imperialismului și pentru pacea mondială.

Noi sperăm că evenimentele care intrîncează pe cel ce ne sînt apropiați și drași și care bucură doar pe dușmanii nu se vor mai repeta pe viitor în mișcarea comunistă internațională.

Comunistii chinezi sînt ferm convingiți că marxist-leniniștii, proletariatul și masele revoluționare de pretutindeni se vor uni și mai strîns vor învinge toate greutățile și obstacolele și vor obține victorii tot mai mari în lupta împotriva imperialismului și pentru pacea mondială. În lupta pentru cauza revoluționară a popoarelor lumii și cauza comunismului internațional.

Muncitori din toate țările, uniți-vă! Muncitori popoare și națiuni asuprite din lumea întreagă uniți-vă! Ridicați-vă împotriva dușmanului nostru comun!

Cu salutări comuniste,

DE PESTE HOTARE

Vești din R.P. Polonă

Correspondenții transmisi:

FRANȚA: Zi de acțiune împotriva proiectului de lege antigrevist

In plină perioadă de vacanță, Franța a trăit miercuri o zi foarte agitată care a perturbat toate activitățile atât la Paris cât și în cele mai îndepărtate orașe din provincie.

Marile centrale sindicale — C.G.T., C.F.T.C. și Force Ouvrière — au hotărât să organizeze, pe plan național, acțiuni de protest tocmai în momentul în care deputații luau în discuție în Adunarea Națională proiectul de lege prezentat de guvern „cu privire la exercitarea dreptului de grevă în serviciile publice”. Proiectul prevede, printre altele, obligația sindicalilor de a da un „preaviz” de 5 zile înainte de începerea grevei și o a interzicere de muncă chiar de o oră pentru a revocarea sau a întreruperii lucrului în diferite servicii de la o oră și până la 24 de ore. Franța prezenta următorul tablou la 17 iulie: întreruperea curentului electric a făcut ca de la orele 9,30 și până după-amiază, metrourile să circule la Paris. Tot așa s-a întâmplat cu rețeaua de linii periferice și de pe restul rețelei electrice. Cum nici semnalele de la intersecții n-au func-

ționat, în numeroase puncte ale orașului s-au înregistrat gâuri ale circulației automobilelor, mai ales că și soferii taxiurilor au făcut grevă între orele 11-12. Poșta n-a fost distribuită în numeroase centre (aci greva de 24 de ore a fost începută încă de marți seara), poștările de radio au transmis un unic program muzical cu 3 buletine de știri pentru întreaga zi și chiar agenția France Presse și-a întrerupt emisiunile între orele 11-12.

La marea uzină „Renault” de la Billancourt muncitorii au încetat lucrul între 9,30-11,30, situația fiind asemănătoare în cele mai multe întreprinderi și industrii, fie că a fost vorba de metalurgie, textile, construcții, bănci sau transporturi aeriene. Miercuri după-amiază, ziarul „Le Monde” scria: „Consemnele lansate de C.G.T., C.F.T.C. și F.O. pentru a protesta împotriva proiectului de lege asupra dreptului de grevă în serviciile publice, au fost în ansamblu larg urmate în dimineața de miercuri”. După cum se reaminte în cercurile de presă din Paris, singurul loc din Franța unde activitatea n-a fost întreruptă este... parlamentul.

T. VORNICU

GRECIA: Dispute preelectorale

Miercuri seara, la cinci săptămâni după demisia guvernului Karamanlis, noul premier Pipinelis a prezentat în fața parlamentului grec proiectul noii legi electorale care prevede ținerea de alegeri legislative pe baza sistemului proporțional întărit. Primul ministru a indicat, totodată, ca data pentru ținerea alegerilor una din ultimele zece zile ale lunii octombrie.

Din partea partidului E.D.A. deputatul Iliu s-a pronunțat împotriva acestui proiect care, a spus el, nu este decât tot aceeași lege în condițiile căreia a avut loc „pușcul electoral din 1961”. Markezinis s-a pronunțat, de asemenea, împotriva sistemului preconizat de Pipinelis, arătând că partidul progresist cere aplicarea sistemului proporțional simplu. Papandreu a reafirmat poziția Uniunii de centru, pronunțându-se pentru un guvern de „încredere comună” și arătând că actualul guvern nu ar înfrunți această condiție.

Atmosfera în care s-a redeschis parlamentul este marcată printr-o creștere a agitației politice. De curând Papandreu, liderul Uniunii de centru, a formulat din nou rezerve față de guvern arătând că practic, de la plecarea guvernului E.R.E., singurul lucru care l-a făcut actualul guvern a fost doar de a permite accesul celorlalte partide în afara de E.R.E. la folosirea postului de radio Atena.

În ultimele zile atenția partidelor politice și a presei din Grecia a fost concentrată asupra sistemului electoral pe care urma să-l prezinte premierul Pipinelis în parlament. Intreaga opoziție s-a declarat unanimă în cererea de a se adopta un sistem proporțional simplu, fixarea cît mai grabnică a alegerilor și asigurarea condițiilor pentru libera desfășurare a acestora. Partidul E.R.E. a insistat însă asupra unui sistem proporțional întărit care avantajează doar marile partide în timp ce sistemul proporțional simplu nu permite falsificarea electorală.

În momentul cînd opoziția își pregătea, într-o atmosferă de calm aparent, bateriile pentru noua bătălie, în parlament a izbucnit brusc o criză în rîndurile principalului partid de opoziție, Uniunea de centru. După cum arată ziarul „Mesimvri”, aceasta a provocat

confuzie și neliniște în întreaga lume politică. Protagonistii crizei sînt Papandreu, liderul acestui partid, și Venizelos, cel mai apropiat colaborator al său. După cum remarca ziarul „Kathimerini”, cei doi „nu au putut avea nici odată încredere unul în celălalt”. Motivul acestei dispute, care s-a soldat cu declarația „dramatică” a lui Papandreu că încetează să mai colaboreze cu Venizelos, ceea ce înseamnă de fapt, excluderea acestuia din partid, constă în poziția personală adoptată de Venizelos în cursul actualii crize cînd el a încercat, după cum au arătat unele zăre de aci, să ducă tratative de culise în vederea creării unui guvern format din deputați ai Uniunii de centru și ai E.R.E. Procedind astfel el a încălcat hotărîrea unanimă a partidului aprobată și de el mai înainte. Propunînd un astfel de guvern, Venizelos era și în favoarea amînării datei alegerilor, sub pretextul că ele nu pot fi efectuate cu un aparat moștenit de la vechiul guvern. Este evident că un guvern Venizelos ar fi îndepărtat și speranțele lui Papandreu de a ajunge premier. După cum se știe, Uniunea de centru, în speța Papandreu, s-a pronunțat în favoarea unui guvern de tranziție, de încredere comună, care să organizeze alegeri cinstite și pe baza sistemului proporțional simplu. Presa democratică a criticat însă și manevrele din culise de care nici Papandreu nu a fost străin.

Ziarul „Kathimerini” scrie că hotărîrea lui Papandreu care duce la spargerea Uniunii de centru, schimbă imaginea situației politice din Grecia. În timp ce în culise se fac eforturi mari pentru concilierea celor doi lideri, Papandreu a afirmat că hotărîrea sa este „irrevocabilă”. Dar intrucît situația politică evoluează aici adesea în sens contrar așteptărilor și pronosticurilor, nu sînt excluse și unele soluții neprevăzute. Ziarul „Akropolis” relevă că noul sistem electoral va avea o mare importanță în actuala criză politică care decamdată pare să se prelungească luînd o nouă configurație. Ziarul „Akropolis”, de tendință E.R.E., se pronunță împotriva scindării Uniunii de centru temîndu-se că aceasta va avea ca urmare o deplasare de voturi spre stînga.

AL. GHEORGHIU

Desfășurarea tratativelor de la Moscova în problema încetării experiențelor nucleare

MOSCOWA 17 (Agerpres). — TASS transmite: În comunicatul oficial despre continuarea schimbului de păreri între reprezentanții U.R.S.S., S.U.A. și Marii Britanii, dat publicității la Moscova se spune: „La 17 iulie, Andrei Gromiko, ministrul afacerilor externe al U.R.S.S., Averell Harriman, secretar de stat adjunct al S.U.A., lordul Hailsham, ministrul pentru problemele științei

și tehnicii al Marii Britanii, și consilierii lor s-au întrînit din nou și au realizat un progres în pregătirea unor prevederi ale acordului privitor la interzicerea experiențelor nucleare în atmosferă, în spațiul cosmic și sub apă. A avut loc, de asemenea, un schimb de păreri în alte probleme care prezintă interes reciproc. Următoarea întrînire va avea loc la 18 iulie”.

Relatări de presă despre un plan C.E.N.T.O. de intervenție împotriva kurzilor

ATENA 17 (Agerpres). — Ziarul grec „Ta Nea” relatează că, potrivit unor știri sosit din Damasc, ambasada Angliei din Siria a cerut guvernului sirian să permită zborul avioanelor militare engleze spre Irak. S-a aflat că avioanele engleze vor participa la operațiunile militare împotriva kurzilor. Autoritățile siriene au acceptat ca avioanele engleze să zboare deasupra teritoriului lor, fără a încheia în acest sens un acord preliminar cu guvernul irakian.

Consiliul permanent al C.E.N.T.O. din Izmir s-a întrînit pentru înfăptuirea planului de intervenție împotriva kurzilor. Conducerea C.E.N.T.O. consideră că războiul din Kurdistan reprezintă un moment favorabil pentru restabilirea pozițiilor sale în Irak. Deși oficial S.U.A. nu face parte din C.E.N.T.O., aviația americană de transport va participa la transportul trupelor în conformitate cu planurile invaziei. Pe de altă parte, Anglia va pune la dispoziție baze militare în Orientul Mijlociu”.

CAIRO 17 (Agerpres). — Sub titlul „Internționalizarea războiului cu kurzii”, ziarul „Journal d’Egipete”, referindu-se la știri din Beirut, scrie: „Ultimele știri parvenite din cercuri competente demonstrează că

Liderul laburist Wilson se pronunță împotriva forțelor nucleare multilaterale ale N.A.T.O.

LONDRA 17 (Agerpres). — În cadrul unui interviu televizat, la 16 iulie, liderul Partidului Laburist din Anglia, H. Wilson, s-a pronunțat împotriva planului american de creare a așa-ziselor forțe nucleare multilaterale ale N.A.T.O. El a criticat totodată poziția echivocă a premierului britanic Macmillan asupra planului american, adoptat cu prilejul recentelor convorbiri cu președintele Kennedy.

Pe de altă parte, Wilson și-a reafirmat poziția sa față de acordarea armei nucleare Germaniei occidentale.

Țările asiatice susțin acțiunea statelor africane în Consiliul de Securitate

NEW YORK 17 (Agerpres). — Agențiile de presă relatează că țările asiatice, membre ale O.N.U., au hotărât să sprijine acțiunea statelor africane în cadrul Consiliului de Securitate.

După cum se știe, Consiliul de Securitate urmează să se întrînească la 22 iulie la cererea a 32 de state africane pentru a discuta politica de apartheid din Republica Sud-Africană și situația din coloniile portugheze africane.

În cadrul unei întrîniri care a avut loc la 16 iulie delegațiile celor două continente au hotărât crearea unui grup de lucru format, potrivit recomandărilor Conferinței de la Addis Abeba, din miniștrii de externe din Ghana, Maroc, Filipine (membri ale Consiliului de Securitate), India și Irak, care urmează să prezinte cele două cazuri în fața

În sprijinul lărgirii comerțului internațional

NEW YORK 17 (Agerpres). — După cum anunță agenția U.P.I., Harvey Williams, președintele Comisiei pentru problemele de politică economică a Camerei internaționale de comerț, luînd cuvîntul la o conferință de presă la clubul presei străine din New York, a declarat că conducătorii cercurilor de afaceri din întreaga lume sprijină cu hotărîre încercările îndreptate spre lărgirea comerțului internațional.

Harvey Williams a subliniat că „conducătorii cercurilor de afaceri internaționale văd în lărgirea comerțului internațional o mai bună oportunitate pentru sporirea producției, folosirea forțelor de muncă și dezvoltarea economică. De aceea ei vor sprijini cît se poate de activ eforturile guvernelor lor îndreptate spre continua lărgire a comerțului internațional atît cu mărfuri industriale cît și agricole”.

Williams s-a întors la New York de la sediul din Paris al Camerei Internaționale de comerț, unde a avut loc o întrînire a conducătorilor cercurilor de afaceri din 21 de țări.

ÎN ÎNTIMPINAREA ZILEI ELIBERĂRII

În întimpinarea zilei de 22 iulie — ziua eliberării Poloniei de sub jugul fascist — oamenii muncii din R.P. Polonă și-au luat angajamente pentru îndeplinirea înaintea de termen a sarcinilor de plan Astfel, constructorii fabricii de policoalor de vinil de la Combinatul chimic din Oswiecim și-au luat angajamentul să termine, în cinstea aniversării, montarea instalațiilor. La Combinatul siderurgic „V. I. Lenin” de la „Nowa Huta” au fost date în folosință un nou cuplor Martin și două baterii de cocsificare. La Combinatul de azotat din Tarnobrzeg au intrat în funcțiune două obiective deosebit de importante pentru sporirea producției de îngrășăminte minerale. Este vorba de o instalație pentru producția acidului azotic și de o instalație pentru producția de amoniac.

torii științifici al Institutului „Emma” este o mașină matematică universală de mică capacitate, pe bază de lămpi diode. Ea efectuează 150 de operații pe secundă și rezolvă calcule complicate în domeniul tehnicii electronice.

În prezent „Emma” rezolvă calcule complicate în domeniul tehnicii electronice.

ZĂCĂMINE DE PETROL ȘI GAZE

În ultimii doi ani, în R.P. Polonă au fost descoperite zăcăminte de petrol și gaze naturale. În vovodatul Rzeszow, unde au fost efectuate numeroase prospecțiuni, au fost date în exploatare în primul semestru al acestui an 19 sonde de gaze naturale și 4 sonde de petrol.

600 DE ȘCOLI NOI

În urmă cu patru ani, sub linzina „1.000 de școli pentru înlămurarea milenului statului polonez”, a început în R.P. Polonă o largă campanie în vederea construirii de școli. De la începutul campaniei și pînă în preajma zilei de 22 iulie, numărul școlilor construite se ridică la 600.

O MAȘINĂ MATEMATICĂ UNIVERSALĂ

La Institutul de automatizare a sistemelor energetice din Wrocław a început să funcționeze o nouă mașină matematică, „Emma”, construită de colabora-

Aspecte ale relațiilor comerciale dintre S.U.A. și țările Europei occidentale

După cum scrie ziarul „Paris-press Intransigent”, „un nou război este pe punctul să izbucnească între S.U.A. și țările Pieței comune: acela al sucului de fructe. Americanii se plîng de refuzul Franței de a accepta importul cîrșerilor de fructe și al sucului de fructe americane. Un înalt funcționar de la Washington a pomenit despre o „politică discriminatorie” și despre măsuri de retorsiune.

Războiul puilor de găină și acela al sucului de fructe vor fi evocate de Herter, reprezentantul special al lui Kennedy, cu prilejul călătoriei sale în Europa. Însărcinat cu negocierile între Europa și S.U.A. — negocieri referitoare la reducerea drepturilor de vamă, denumite „runda Kennedy” — Herter va trece prin Paris, Bruxelles, Bonn, Geneva și Roma la mijlocul lunii iulie.

În ciuda unei bunăvoințe reciproce afișate oficial, aceste negocieri vamale se anunță într-adevăr „dificile”.

De asemenea, ziarul „Le Monde” a scris: „Franța a impus acum cîțiva ani restricții la importul de fructe și legu-

me americane și, se spune la Washington, are prevăzut ca ele să fie ridicate atunci cînd balanța de plăți a Franței ar fi restabilită”.

Administrația Kennedy, se declară în cercurile autorizate, are în vedere aplicarea de represalii sub forma unei spiorii a taxelor vamale asupra unor exporturi ale Franței spre S.U.A.

Într-un interviu transmis prin posturile de radio, Hodges, ministrul comerțului al S.U.A., a declarat că dovada unei atitudini de protecționism pe plan comercial în Franța și în alte locuri din Europa arată că s-ar putea ca S.U.A. să fie constrînse să adopte o linie mai fermă în relațiile cu Piața comună. Ministrul a spus că noua legislație comercială a S.U.A. nu pretinde din partea acestora „să stea cu brațele încruciate” lăsînd Piața comună să elimine produsele americane de pe piața europeană prin perceperea unor taxe speciale ca acelea aplicate pasărilor de curte și altor produse.

Hodges a adăugat: „Acum, ar fi mai bine să spunem că ar trebui să începem să avem grijă mai întîi de Statele Unite... S.U.A. sînt dispuse să reducă tarifele lor dar numai dacă celelalte țări fac concesii asemănătoare menite să fie în favoarea exporturilor americane: „Sîntem dispuși să ne asumăm riscuri pe o bază egală, dar nu altmînteri”.

Ridicarea taxei de scont în S.U.A.

WASHINGTON. Banca federală a S.U.A. a anunțat, la 16 iulie, ridicarea taxei de scont de la 3 la 3,5 la sută. Această măsură a fost luată pentru a se putea face față deficițului persistent al balanței internaționale de plăți a S.U.A.

Conferința de la Londra în problema acordării independenței insulei Malta

LONDRA 17 (Agerpres). — La 16 iulie au început la Londra lucrările în problema acordării independenței coloniei engleze Malta.

La lucrările conferinței, care va discuta atât problema acordării independenței Maltei, cît și proiectul noii constituții a viitorului stat independent, participă reprezentanții a cinci partide politice din Malta.

În cercurile diplomatice din Londra se crede că guvernul englez va folosi divergențele existente între reprezentanții celor cinci partide prezente la lucrările conferinței pentru a-și menține pozițiile sale strategice pe această insulă. Luînd cuvîntul la deschiderea lucrărilor conferinței, ministrul englez al coloniilor, Duncan Sandys, a declarat că guvernul Angliei nu dorește să accelereze obținerea independenței de către Malta. Sandys a subliniat că guvernul englez dorește să-și păstreze baza militară pe care o are amplasată în Malta.

Demonstrații ale budiștilor împotriva autorităților diemiste

SAIGON 17 (Agerpres). — Agențiile occidentale de presă relatează că la 16 iulie au reînceput la Saigon demonstrațiile budiștilor împotriva regimului diemist. Peste 150 de budiști au demonstrat în fața ambasadei americane protestînd împotriva persecuțiilor la care sînt supuși credincioșii budiști de către autoritățile diemiste. În drum spre amplasamentele de demonstrație s-au ciocnit cu unitățile de poliție trimise în grabă pentru a împiedica demonstrația să ia amploare.

Un reprezentant al clerului budist a anunțat după demonstrație că mai mulți preoți vor începe o grevă a foamei de 48 de ore pentru a protesta împotriva regimului diemist. El a arătat că greva foamei va fi urmată de noi sinucideri publice. După cum se știe, un preot budist s-a sinucis la 11 iunie dîndu-și foc într-o piață publică în semn de protest împotriva persecuțiilor organizate de autoritățile diemiste, pentru a atrage atenția opiniei publice asupra situației budiștilor sud-vietnamezi.

În dimineața zilei de 17 iulie peste 1.000 de credincioși budiști au organizat o demonstrație în fața unei pagode din centrul orașului. Potrivit relatărilor corespondențului din Saigon al agenției U.P.I., autoritățile diemiste au mobilizat puternice forțe polițienești înarmate cu pistoale automate și grenade cu gaze lacrimogene care au cerut de demonstrații să se împrăștie. Polițistii au înconjurat pagoda cu sîrmă ghimpată. Numeroși demonstrați au reușit să străpungă cordoanel polițienesci. În urma ciocnirilor care au avut loc între poliție și demonstrați au fost rănite numeroa-

se persoane. Poliția a arestat peste 200 de demonstrați.

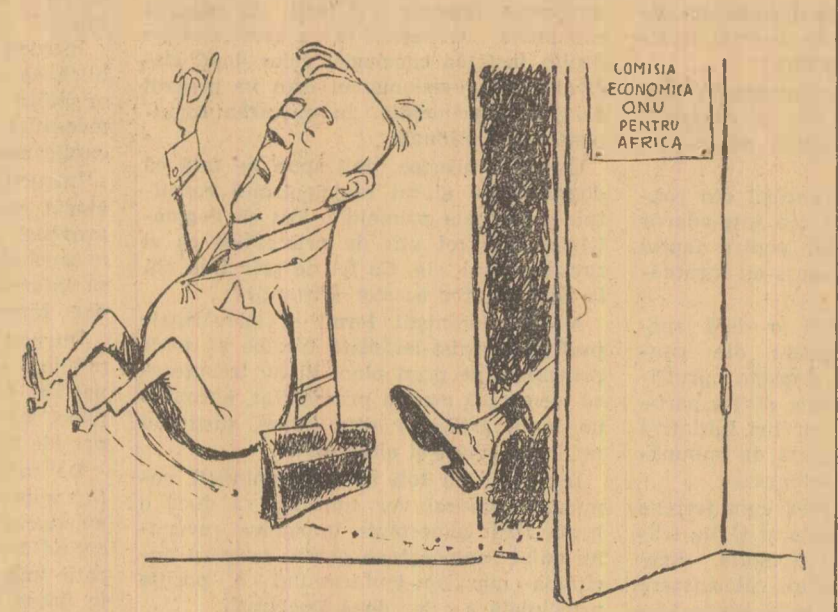
Ciocniri cu poliția au avut loc și în piața principală a orașului unde budiștii au organizat o altă demonstrație de protest. După cum subliniază agențiile de presă la 17 iulie la Saigon au avut loc mai multe demonstrații de mai mică amploare în fața pagodelor din oraș.

Agencia Associated Press subliniază că „în timp ce inițial budiștii cereau numai libertate și egalitate religioasă, în ultimele săptămîni lupta lor s-a dezvoltat sub lozincă dreptății sociale și înlăturării regimului polițist din Vietnamul de sud.

Budiști demonstrînd pe o stradă din Saigon. Unul dintre ei poartă fotografia preotului budist care s-a sinucis nu de mult, dîndu-și foc.

Republica Sud-Africană a anunțat că nu va participa la activitatea Comisiei economice a O.N.U. pentru Africa și la diferitele alte organizații internaționale. (Ziarele)

Verwoerd: — Mă retrag!... Desen de EUGEN TARU

Scurte știri

DAKAR. Consiliul de Miniștri al Senegalului a hotărît ruperea relațiilor consulare cu Portugalia, în terzicerea vînzării tuturor mărfurilor provenite din Republica Sud-Africană și Portugalia. Coasta de Fildeș a anunțat, la rîndul ei, la 16 iulie, că au fost anulate toate tranzacțiile comerciale cu Portugalia și Republica Sud-Africană. Totodată, guvernul acestei țări a hotărît închiderea porturilor și aeroporturi-

lor pentru avioanele și vapoarele sud-africane.

MOSCOWA. Potrivit înțelegerii intervenite între guvernele U.R.S.S. și R.D. Germane, la Moscova a sosit o delegație guvernamentală a R.D.G. condusă de Lothar Bolz, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri și ministru al afacerilor externe. La Budapesta, într-o vizită neoficială de trei zile, fostul vicepreședinte al S.U.A., Richard Nixon.

TOKIO. Primul ministru al Japoniei, H. Ikeda, a acceptat miercuri dimineața demisia colectivă a membrilor cabinetului său, măsură care i-a permis să efectueze o remaniere ministerială. Aflat la putere din iulie 1960, Ikeda a efectuat o remaniere ministerială în decembrie același an, apoi în iulie 1961 și în 1962. (A.F.P.)

MOSCOWA. La 16 iulie, Ministerul Culturii al U.R.S.S. și Comitetul de stat unional-republican pentru cinematografie de pe lângă Consiliul de Miniștri al U.R.S.S. au organizat în Marele Palat al Kremlinului o recepție în cinstea participanților la cel de-al III-lea Festival internațional al filmului.

ROMA. În noaptea de 15 spre 16 iulie autoritățile din Palermo au arestat un nou grup de 50 de persoane membri ai „Mafiei”, organizație teroristă care activează în sudul Italiei în interesele marilor latifundieri. La domiciliul acestora au fost confiscate un număr mare de arme de foc, precum și cantități apreciabile de muniții. După cum subliniază agenția France Presse, poliția din Palermo a reușit să prindă pe Francesco Troncale, unul dintre teroristii cei mai tonați, șeful local al „Mafiei” din Bisacchino, în momentul cînd acesta își părăsea ascunzătoarea amenajată sub parcheutul din apartamentul său, în care trăia de aproape doi ani.

CARACI. Inundațiile din partea de est a Pakistanului continuă. O situație deosebit de primejdioasă s-a creat în regiunea Cittagonga. Rîurile revărsate au inundat peste 50.000 de case, lăsînd fără adăpost peste 500.000 de oameni.

ATENA. La 15 iulie a încetat din viață, într-o rezervă a unui spital din Salonic, deținutul politic grec Cheolizidis, în vîrstă de 76 de ani. În cei 18 ani pe care i-a petrecut în închisorile din Grecia, Cheolizidis a orbit, s-a îmbolnăvit grav. Opinia publică a cerut cu insistență ca Cheolizidis și alți deținuți politici bolnavi și bătrîni să fie puși în libertate. Recent, din dîndu-și seama că Cheolizidis mai are puțin de trăit, temnicerii au anunțat că „va fi pus în libertate”.

Soldai englezi sosiți în Guyana Britanică pentru a „restabili” ordinea